

NEIX CULTURA B pàg 15
S'estrena la plataforma
que publica en portada
els marges culturals

DIVULGADOR DIGITAL pàg 3
Joaquim Campa, conegut com
El Boig de Can Fanga: memòria
històrica des de les xarxes

línia sarrià santgervasi

15 anys

Juliol 2024 · Núm. 163 · liniasarria.cat

La nova biblioteca de Sarrià es dirà Josep Vicenç Foix

El nom de l'escriptor s'ha imposat als de Carme Serrallonga, Núria Pompeia i Emili Teixidor en la votació veïnal pàg 10

"Està en perill"

Avisen que ocuparan de nou
la casa Buenos Aires

pàg 18

Foto: ACN

RECONEIXEMENT pàg 10
La Casa 1736 de Sarrià
s'emporta el Premi FAD
d'Arquitectura 2024

A FONTS pàgs 16 i 17
365 dies dels nous
governos locals: on som?

COMERÇ pàg 19
L'Eix Sarrià celebra una
Fira d'Estiu de rècord

Home Homing

BCN

PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homing

ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Ptge. Utset, 3

Respectem Collserola

Sancions de fins a 600 euros per combatre l'incivisme a Collserola.

Tinguem cura de la flora i la fauna del Parc.

Si circulem en bicicleta, respectem la normativa vigent i la resta de persones.

Està prohibit fer barbacoes i llençar deixalles i elements que puguin provocar flames o espurnes.

En cas d'emergència, truquem al 112.

PLA ENDREÇA

barcelona.cat/plaendreca

Ajuntament de
Barcelona

Les xarxes com a arxiu històric

» Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a X (Twitter), fa un repàs a la situació vital de Barcelona
 » Del barri de la Sagrada Família, Campa és conegut per les imatges inèdites de la ciutat que publica

Guillem Francàs
BARCELONA

“He pres la decisió conscient de quedar-me al barri a viure amb la meua dona i els meus fills, tot i poder marxar, perquè també puguin viure la vida de barri que vaig viure jo”. Aquesta és la definició del sentiment de barri que Joaquim Campa, conegut a X (l'antic Twitter) amb el compte del Boig de Can Fanga (64.000 seguidors), té pel Poblet, o el barri de la Sagrada Família, i que vol transmetre sobre Barcelona. Campa, però, no és historiador, sinó que és executiu de recursos humans d'empreses tecnològiques. El compte a la xarxa social és el seu passatemps, on es dedica a compartir imatges inèdites de Barcelona i també de l'evolució del seu barri al llarg de la història.

El Boig de Can Fanga ha aconseguit milions d'interaccions a la xarxa social X amb fotografies molt curioses que desperten l'interès de tot barceloní –i dels que no ho són–. La gran pregunta que es fa el seu públic és com i d'on aconsegueix material tan curiós i inèdit que cap arxiu del país ha publicat. Algun exemple d'aquest impacte va ser quan va publicar una foto on es veia la bandera nazi al camp de les Corts del Barça, que va rebre un munt de visualitzacions i respostes. “Busco a arxius locals i nacionals de tot el món per aportar alguna cosa que els documentalistes d'aquí no tinguin”, diu. “He buscat a arxius d'Argentina, Alemanya, Anglaterra o Austràlia escrivint la paraula Barcelona i trobar fotos i vídeos que ningú té, tot i que a vegades són de pagament, però que pago encantat per fer públic un material amagat per a la meua audiència”, explica Campa.

Un camp de futbol a la Ciutatella de fa uns 100 anys i Campa a l'acte que va fer fa uns dies al barri de la Sagrada Família. Fotos: Gabriel Casas (ANC) i Línia

NO MONETITZAR PER LLIBERTAT

Tot i que Campa s'hagi gastat diners per aconseguir certes fotos i vídeos, explica que no cobra ni un euro a través del seu compte de Twitter. “Una norma que tinc és no monetitzar res per no perdre la llibertat absoluta que tinc. Si vull fer publicitat d'algun bar, la faig perquè hi he anat i m'ha agradat, no perquè em paguin”, explica.

La norma que s'autoimposa també ve per les pressions que rep a vegades de l'esfera política. “M'han intentat captar partits o m'han demanat carregar contra algú, però mai ho he fet”, afirma. Això ve provocat per la gran influència en l'opinió pública que poden generar les seves fotografies i algun comentari “gambero”, com diu ell mateix, que afegeix.

GENTRIFICACIÓ I HABITATGE

Tornant al principi, Campa diu que ha tingut la sort de poder

escollir quedar-se al seu barri perquè els seus fills puguin viure una vida semblant a la que va tenir ell quan era jove, tot i els grans canvis que ha patit la ciutat al llarg dels anys. “Jo m'he sentit molt del meu barri i quan vaig viure als Estats Units no es creien que visqués a una ciutat com Barcelona com si fos un poble”, relata. A més, la seva feina l'ha portat a “contribuir” a què persones de fora vinguin a la capital a treballar per molt bon salari. “No era conscient de les externalitats que això pot provocar als barris i la meua manera de redimir-me és desprendre la meua ideologia contra el turisme massiu i on posar els seus límits amb El Boig de Can Fanga”, explica. De fet, defineix el barri del Poblet així: “És la Sagrada Família, menys la Sagrada Família”.

Campa també planteja diferents reptes perquè Barcelona re-

cuperi l'essència que està perdent, o perquè no l'acabi de perdre del tot. Fa un llistat de les preocupacions que ell mateix té i que molt probablement coincideixen amb les que el teixit social de la ciutat ja lluita per aconseguir.

D'una banda, comenta que mantenir la identitat i la memòria és molt important per “conèixer el passat, entendre el present i projectar-se al futur”. Aconseguir més participació i tenir força associativa que es tradueixi en capacitat de lluita veïnal és un dels altres reptes que planteja. Tot plegat, en un escenari on els problemes relacionats amb l'habitatge i la gentrificació estan a l'ordre del dia. “Cada any a l'escola dels meus fills diem adeu a famílies que no poden pagar-se un pis per viure aquí i es veuen obligats a marxar”, lamenta.

És per tot això que Campa afirma que el model econòmic i

comercial actual no és el que volen els veïns del barri. “Els comerços que hi ha ara al voltant de la Sagrada Família no ens esperen a nosaltres (els veïns). Com a consumidors, no ens volen”, acaba dient, tot reivindicant el comerç de proximitat.

FER MEMÒRIA, NO NOSTÀLGIA

Amb tot, Campa insisteix a dir que ell no es dedica a “fer nostàlgia”, sinó que fa “memòria”. “Instal·lar-se en el discurs que abans tot era millor que ara és absurd. Abans la vida al barri també era difícil, la gent es punxava droga a la plaça Gaudí quan jo era jove i això els meus fills ja no ho viuen, o pregunteu a les dones i els gais com era viure fa 50 anys”, diu fent una crida a no instal·lar-se en el pessimisme. Campa acaba dient que tampoc s'ha de fer “presentisme”, però que cal vigilar en idealitzar el passat.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

La cultura no es fa sola

per Natàlia Garriga, consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya

El panorama cultural barceloní i metropolità és extraordinàriament viu i dinàmic, tal com ho solen ser els territoris més cosmopolites, aquells que gaudeixen del meravellós equilibri entre una genuïna oferta cultural local i la mirada àmplia i diversa del món global.

Això és Barcelona i els seus voltants. Però la gran diversitat de l'oferta i la participació cultural metropolitanas fa que sovint passin desapercebudes propostes i iniciatives que, per la raó que sigui, no criden l'atenció dels mitjans més generalistes. És, per tant, una grandíssima notícia donar la benvinguda a Cultura B, la nova publicació en català que pretén posar el focus en noves tendències culturals alternatives i emergents, en històries anònimes de gent que fa cultura des de la base i en tot allò que s'escapa de la mirada dels grans mitjans.

Des del Govern sempre ho hem tingut molt clar: la cultura no es fa sola. La fem entre tots i totes dia rere dia. I això significa que la fan tant els artistes que comencen com els consagrats, la fan tant els equipaments públics com els espais comunitaris i autogestionats, i la fan tant

És una grandíssima notícia donar la benvinguda a Cultura B, la nova publicació en català que pretén posar el focus en noves tendències culturals alternatives i emergents

els públics de totes les edats que gaudeixen de la cultura com els que hi participen des dels barris o els que hi reflexionen des del periodisme cultural. Perquè, com deia, la cultura no es fa sola. La fem entre tots i totes dia rere dia.

Cultura B neix amb la voluntat de posar el focus en les propostes més invisibilitzades. Neix per fer palès que encara hem de conèixer, celebrar i treure de l'anomiat molt teatre, art, música, cinema, videojocs, literatura i tantes altres manifestacions culturals. Perquè la riquesa i la diversitat de les propostes culturals mai no s'acaba.

En aquest nou viatge que ara enceteu, desitjo de tot cor que no només esdevingueu capçalera de referència sinó un veritable estímul perquè tots fem encara més cultura. Perquè, en llegir cada article, cada ressenya, cada columna d'opinió, tinguem sempre clar que la cultura és un dret fonamental al qual hi hem de poder accedir i al que hi hem de poder participar activament sempre.

Moltes gràcies a tot l'equip de Cultura B per la vostra proposta i molta sort en aquest viatge!

Article publicat al primer número de la revista Cultura B.

Aquí es piula **X**

Tuits en paper

@cpanellavolt

No sé quanta gent a Espanya para atenció a les presidències rotatòries del Consell de la UE, perquè no és el tema més sexy. Ara, quan la presidència la pren Hongria, que té com a lema "Make Europe Great Again", crec que no estaria de més aprofundir en el que això significa per a Europa.

@CescMaideu

Després d'un any d'investigació, al diari Ara publicuem que els cartells contra els Maragall per l'Alzheimer van sortir de les files d'ERC. Dirigits van tapar-ho i no van avisar fins mesos després Maragall, que va retirar la denúncia. La investigació també ha destapat una estructura paral·lela a ERC per fer contracampanya.

@jordimagrinya

El preu del lloguer a Barcelona arriba a un rècord històric, 1.193€ de mitjana. La corba de l'increment del preu del lloguer és criminal, i si es contraposa a l'evolució dels sous dels habitants de Barcelona, és la crònica d'una expulsió a gran escala de barcelonins per donar cabuda a persones de tot el món amb alt poder adquisitiu.

@MarPoyato

El Tribunal Suprem no amnistia el delictes de malversació en la causa del procés i manté les ordres de detenció contra Carles Puigdemont, Toni Comín i Lluís Puig. A més, manté la inhabilitació d'Oriol Junqueras, Raül Romeva, Jordi Turull i Dolors Bassa fins al 2030 i el 2031.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Joaquim Campa

Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a X, fa una gran tasca de divulgació històrica a través de les xarxes. Sovint publica imatges antigues de la ciutat que són inèdites, al mateix temps que també denuncia els problemes que pateix Barcelona.

pàgina 3

Ajuntament

El consistori ha escollit el nom de la nova biblioteca de Sarrià - J.V. Foix mitjançant un procés participatiu, però el procediment de votació ha sigut massa complex, segons ha denunciat l'AV Sarrià. Moltes persones grans han tingut problemes per votar.

pàgina 10

HARquitectes

L'estudi d'arquitectura HARquitectes ha guanyat el Premi FAD d'Arquitectura 2024 per La Casa 1736, ubicada a Sarrià i dissenyada per David Lorente Ibañez, Josep Ricart Ulldemolins, Xavier Ros Majó i Roger Tudó Galí.

pàgina 10

El + llegit

líniasarrià.cat

- 1 La Casa 1736 de Sarrià, Premi FAD d'Arquitectura 2024
- 2 El PP duplica resultats i guanya les eleccions europees a Sarrià-Sant Gervasi
- 3 Els veïns ho tenen clar: la nova biblioteca de Sarrià es dirà J.V. Foix
- 4 La participació a Sarrià-Sant Gervasi d'aquest 9J baixa amb força a la tarda
- 5 El PSC firma una àmplia victòria en les eleccions europees a Barcelona

Safata d'entrada

Banlieue

per Francesc Reina

A França, *banlieue* és el que a casa nostra coneixem per suburbi i, fins i tot, gueto (en desús, malgrat que n'hi ha).

Les diferents crisis que patim mostren les formes de compromís de les poblacions més afectades en relació amb les polítiques que desenvolupen els governants. Fa temps que assistim a transformacions que afecten la cultura de la solidaritat, sobretot entre la joventut estigmatitzada, que sobreviu amb desigualtats profundes i discriminacions. Es reorienten, muden, quan les legislacions no tenen efectes visibles.

La intensitat de les mobilitzacions electorals varia segons els llocs d'origen, segons les trajectòries vitals. El jovent tendeix a dubtar dels mèrits de la democràcia quan pateix eternes marginacions i ferides diàries, producte de les distàncies amb els poders i amb la capacitat adquisitiva de les generacions anteriors. L'Informe Mundial sobre la Felicitat assenyala l'adversitat juvenil en comparació amb altres poblacions malgrat coincidir en les mateixes preocupacions: el cost de la vida, l'habitatge, la salut...

No es tracta de pobresa sinó d'un sentiment contrastat de desprotecció. Amb la davallada financera del 2008, l'economia va coincidir amb una dècada de riquesa a còpia de retallades i inseguretats laborals. Vam descobrir una nova categoria, la precarietat. Sous baixos i por de perdre la feina, i els més remunerats augmentaven la llista d'absentisme laboral per estrès i esgotament, explica la professora Albena Azmanova.

Ha arribat un moment reaccionari. L'escepticisme alimenta un temor conservador que alguns sectors ja denunciaven fa dècades. La consigna màgica d'arribar a l'estabilitat per dreceres disciplinàries troba un terreny abonat quan les dinàmiques burocràtiques són implacables. És l'ambigüitat lligada al culte a l'individualisme. El dubte sobre el futur promociona el camp qui pugui i són els migrants els culpables. No és d'estranyar que els sindicats estiguin a l'ull de l'huracà de les tendències neoliberals extremes. L'informe anual de Gallup o l'Índex Global de Drets demostren com les llibertats bàsiques van a la baixa. Malgrat moratòries i escuts socials, els desnonaments augmenten de forma proporcional als beneficis de la banca i dels grans tenidors.

Els partits d'esquerra han anat perdent terreny igual que la dreta moderada enfront d'un discurs que desqualifica el benestar dels més fràgils amb eslògans meritocràtics sobre l'esforç i el talent, que valoren la remuneració segons la responsabilitat laboral. La hipòtesi d'una "revolució de vellut" que impedeixi l'ascens de l'extrema dreta a les urnes resulta improbable.

Assistim a una veritable inversió en la tendència de vot de la joventut, una "majoria si-

lenciosa". La por a la pèrdua d'estatus social augmenta els instints d'estabilitat i el fenomen travessa tots els estrats: les promeses d'igualtat no són suficient estímul ni convencen. La vida còmoda ja no és creïble ni tan sols per a la població universitària; provoca indiferència o ràbia. Ja no importen els somnis. L'atur juvenil a Espanya és el més alt d'Europa; l'augment del cost de la vida és la principal preocupació.

La societat alfabetitzada ha tocat sostre: ja no cal comprendre les coses, només usar-les, com ara el telèfon mòbil o el cotxe. L'escenari és una majoria desinteressada. La desconfiança econòmica afebleix els entorns i fa preservar allò que tenim sense deixar temps ni energia per pensar què ens agradaria ser i com arribar-hi.

L'objectiu principal per no ser manipulats, comenta José Antonio Marina, és conèixer la realitat per comprendre-la i prendre bones decisions. Caldrà que millori la visió de la governança incentivant les organitzacions col·lectives als barris, en àmbits institucionals oberts, allà on socialitzem, on establim vincles, per tal de reconèixer i integrar les nostres diferències; on es construeixen relacions de cooperació i formes d'aprendre per sentir-se ciutadania.

Línia Sarrià no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Orgull

@ofeliadrags: Felç orgull! Recordeu que avui, 28 de juny, no només hi ha festa; també (i sobretot) hi ha protesta. Així que reivindiqueu les identitats dissidents.

#EleccionsFrança

@_EIPregoner: L'extrema dreta guanya per primer cop les eleccions de França, per davant del Front Popular d'esquerra i la col·lecció del president Macron.

#TrumpBiden

@SergiMaranya: Trump arracona Biden en el primer debat electoral que ha emès la CNN i genera dubtes sobre si Biden està capacitat per presentar-se a les eleccions.

Una economia verda, digital i igualitària

per Núria Parlon, alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet

Només el 16% de les persones qualificades en intel·ligència artificial a Europa són dones, segons dades de l'*Instituto de las Mujeres*. Trencar aquesta bretxa és, sens dubte, un dels principals reptes per assolir la igualtat al mercat laboral i, sobretot, per no afegir més bretxes de gènere als nous nínxols d'ocupabilitat. I un dels grans reptes –ahora que oportunitat– és que les dones hem de poder participar en el disseny de les noves tecnologies per avançar cap a un futur més verd, digital i igualitari. En aquest sentit, s'estan fent passos importants per incorporar la variable de la igualtat sobretot als sectors emergents del món empresarial, tot i que encara queda un llarg camí per recórrer. Des de les administracions públiques podem i hem d'afavorir i promoure nous espais d'oportunitats i per a l'autonomia de les dones per avançar en el concepte d'una economia més circular, verda i feminista, que és aquella que busca trencar amb les desigualtats existents i que alhora posa el focus i les prioritats en un futur sostenible de les ciutats i del planeta.

Estem experimentant una transició verda i digital que està afectant, i afectarà de manera central i desigual, el món del treball pel que fa a multiplicació de nous llocs de feina, entre altres efectes immediats. Respecte a la transformació digital del món empresarial, aquesta s'està produint d'una manera molt accelerada, fet que limita poder fer una planificació molt reflexionada i necessària en clau d'igualtat. Aquesta acceleració sense reflexió se suma a la infrarepresentació existent de les dones al món de les TIC i de les IA –tant en l'àmbit directiu com de posicions tècniques–, cosa que pot fer augmentar encara més el *gap* de gènere en la presa de decisions que, al cap i a la fi, ens acabarà afectant com a societat pel que fa al benestar de les persones i en l'augment de les desigualtats. Per això són fonamentals eines com els plans d'igualtat a l'empresa, més enllà de l'obligatorietat de tenir-ne un. Recentment, des de La Ciba de Santa Coloma hem finalitzat una formació en plans d'igualtat a l'empresa i hem pogut conèixer les experiències reals en l'aplicació d'aquesta eficaç eina a cada un dels negocis i petites empreses on s'ha implementat, i com aquesta planificació estratègica amb objectius i accions està sent un veritable motor de canvi i de transformació molt positiu en clau de motivació, de resultats i de sostenibilitat.

Una altra eina estratègica imprescindible, a potenciar també des del món públic, són les trobades de *networking* adreçades a dones emprenedores, directives i professionals amb l'objectiu de crear xarxa entre les dones, potenciar la relació i la comunicació i establir vincles i col·laboracions per a projectes pel bé comú i l'economia circular. A Santa Coloma vam celebrar una nova sessió del *networking* Enxarxades el passat 19 de juny –i que repetirem el 16 d'octubre d'enguany– que va comptar amb la presència de la presidenta de l'*Instituto de las Mujeres*, Isabel García, de la consultora i coach empresarial per a la gestió del canvi Raquel Caballero i d'una vintena de dones de diferents perfils: professionals, directives, emprenedores i empresàries. Totes elles van poder compartir espai i vivències i iniciar aquesta important tasca de llaurar potencials col·laboracions i cooperacions, compartint sabers, necessitats i solucions. Creant i organitzant espais de *networking* anem teixint una nova i fructífera xarxa a les ciutats que farà créixer aquest

S'estan fent passos importants per incorporar la variable de la igualtat als sectors emergents

imprescindible ecosistema emprenedor igualitari per esdevenir un espai econòmic més inclusiu, cooperatiu i representatiu. I per què és necessari avançar cap a aquest model? Perquè és fonamental que hi hagi una representació del talent dels homes i de les dones en l'àmbit empresarial perquè les empreses estiguin més compromeses amb la conciliació i la responsabilitat de la vida de les persones, alhora que es promogui la desmitificació dels estereotips que generen, no només estigmes, sinó un risc de pobresa més gran i menys autonomia en la vida de les dones, fet que acaba afectant tota la societat.

Un altre exemple de generació de nous centres d'oportunitats, tenint en compte els nous nínxols d'ocupació, és l'espai de *coworking* que hem creat a La Ciba i que allotja, a hores d'ara, un total de 46 persones (el 70% dones) i 34 projectes, el 79% dels quals estan liderats per una dona. Del conjunt d'iniciatives que acollim, el 59% es troben en fase de consolidació i el 37% en fase d'incubació –és a dir, que l'emprenedor/a

està treballant en la seva posada en marxa. Pel que fa a la tipologia de projectes, el 26% tenen a veure amb el sector de la consultoria i el màrqueting i el 18% són projectes per a l'acompanyament de les persones (projectes que tenen a veure amb la maternitat, el *coaching* i la nutrició), mentre que les arts i la comunicació representen el 15% dels projectes allotjats i els serveis digitals (desenvolupament d'*apps* i programació), d'educació i sensibilització (sigui en temàtiques d'educació ambiental o de gènere) suposen l'11% de les iniciatives acollides en aquest espai compartit.

Parlàvem anteriorment que s'estan fent passos importants per incorporar la variable de la igualtat sobretot als sectors emergents del món empresarial. Però no per menys reivindicatiu i evident és menys important parlar de la necessitat de promoure i facilitar recursos econòmics. Sens dubte, poder disposar d'un pressupost és fonamental per poder materialitzar els projectes i les iniciatives d'igualtat com a sinònim indiscutible de progrés de les empreses i de la societat. En aquest sentit, no és menor que els ajuntaments i les administracions supramunicipals puguin endegar ajuts destinats a persones que hagin iniciat una activitat econòmica. És una de les línies de subvencions que tenim en marxa i que desplega l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, a través de la regidoria de Comerç i de l'empresa municipal Gramimpuls, i que ens està situant com a ciutat referent en noves oportunitats. Amb aquests ajuts volem contribuir a l'impuls de les empreses i donar suport a l'emprenedoria.

En conjunt, són eines que ens han d'ajudar a entendre i a contribuir a les transformacions i canvis que s'estan produint al mercat de treball i avançar-nos al seu impacte en l'ocupació de les dones. Cal tenir ben presents els reptes i també les oportunitats que s'obren en un context d'efervescència tecnològica i de canvi radical en l'estructura clàssica de l'economia i l'ocupació. Per això, les aliances entre el sector públic i privat són imprescindibles per fer front a aquestes transformacions sense que s'obrin noves bretxes de gènere ni augmentin les existents. En aquest sentit, està clar que les dones hem de poder participar en el disseny del futur verd i digital i en la generació de coneixement. Ho he pogut comprovar aquests anys com a alcaldessa: si des de les administracions i la governança local creem les oportunitats i les condicions, la ciutadania les aprofita!

Les millors perles

Un toro embolat va entrar en una casa d'un poble de Castelló durant la celebració de les seves festes. Durant uns minuts, va sembrar el caos i va obligar els que vivien a la casa a tancar-se a la terrassa. Va estar a punt de cremar-ho tot.

La tripulació d'un vaixell que navegava per Sri Lanka va trobar una ampolla flotant i, com si es tractés de l'argument d'un film de pirates, va beure-se-la pensant que era rom. Cinc d'ells han mort i un sisè està en estat crític.

Un cartell publicitari s'ha fet viral per la seva originalitat. Hi apareixen dos nois fent-se un petó i diu: "Si et molesta, mira cap a un altre costat". Al costat, hi ha un cartell igual que diu: "Cap aquí no; la solució a la teva homofòbia és fer-t'ho mirar".

Voler viatjar a la Palma, a les Illes Canàries, i acabar a Palma, a Mallorca, sembla inversemblant, però no ho és. És el que li ha passat a una *influencer*, que es va confondre en treure els bitllets.

Selecció Espanyola Futbol

LA FOTO

cultura B
25 de juny de 2024

Álvaro Esteve

Descobrim el jove talent del piano de Ciutat Meridiana, que amb només 14 anys ja ambiciona ser director d'orquestra

culturab.cat
plataforma de tendències
culturals metropolitananes

@culturab_cat

@CulturaB

@culturab.cat

grup comunicació21

La clau

Un prec per a la salut mental

per Ester Safont, docent

En els darrers dies ha saltat a la premsa que diferents entitats sol·liciten formalment que l'Hospital de Mollet del Vallès i el CUAP (Centre d'Urgències d'Atenció Primària) de Santa Perpètua de Mogoda disposin d'un servei d'urgències en salut mental, així com d'un servei d'ingrés per a aquells pacients que ho necessitin. S'han mogut fitxes també a nivell polític, i diferents ajuntaments del Baix Vallès han debatut i aprovat mocions al respecte.

Certament, és inconcebible que una àrea de cobertura sanitària de 165.000 habitants no disposi d'aquesta atenció per a un problema que ens atrapa cada cop més a les seves xarxes, sovint, indissolubles.

Es fa evident, doncs, una manca d'assistència integral i accessible per a la totalitat de la població, sigui quin sigui la seva dolència, incloent-hi les de naturalesa mental.

No és cap novetat, i lamento ser poc original, que cal trencar mites i acabar amb l'estigma que emmascara aquests trastorns. Les persones que els pateixen han de poder ser ateses amb uns recursos, uns professionals i unes instal·lacions dignes.

Què no s'entén del que els succeeix als malalts mentals? Quins greuges pateixen? Com es pot atendre aquesta realitat com cal?

Diuen que, de vegades, cal trencar-se per tornar a esdevenir, i aquesta premissa és ben certa. La llàstima són els bocins que no tornen a encaixar; aquells que resten esparracats, abandonats i foragitats de tot el que un dia van ser. Hem d'anar amb compte amb tot el que es perd pel camí amb una gestió deficient d'aquest tema, i quant de mal s'infligeix a la persona i als que l'envolten.

Habitualment, es mesura la fortalesa de la ment humana amb indicadors erronis. Tots devem haver escoltat alguna vegada "a mi això no em passarà mai", "no ho entenc", "jo no crec en psicòlegs i psiquiatres", "si no se'n surt és perquè no vol", "ara tothom està deprimit"... Són comentaris pejoratius que no contemplen la possibilitat que un dia els toqui als que els formulen travessar aquesta fina línia i davallar al fons del pou o ser víctimes de crisis d'angoixa o atacs de pànic. Les malalties mentals oprimeixen, desdibuixen, desgasten i, en el pitjor dels casos, anul·len l'essència interior i deixen la persona amb una absoluta sensació d'indefensió.

El doctor Antoni Bulbena, coordinador de la Unitat d'Ansietat de l'Hospital del Mar de Barcelona durant molt de temps, ens regala sentències contundents respecte, per exemple, a aquesta angoixa: "Tens la impressió que et pots morir, que et tornes boig o que està a punt de passar una cosa molt greu...". Apunta, així mateix, que "hi ha professionals que diuen que el medicament ha de ser l'última opció [...]. És el contrari: de vegades és important que el medicament no tardi gaire, perquè com més dura la por, més seqüeles té". Fins i tot afirma que comparteix el seu telèfon amb els pacients i que els demana que li facin un retorn del seu estat, perquè "el tractament de la por és la presència. Si algú té por, però té algú al costat, la por baixa. No pots deixar la por en mans d'una pastilla. Cal que la persona que l'acompanyi hi sigui". Parla, així mateix, d'empènyer el pacient a consultar-li qualsevol dubte enviant-li un missatge.

És obvi que aquest plantejament, avalat per una formació tant de caire nacional com en universitats de renom internacional (Cambridge), però sobretot per una àmplia experiència en psiquiatria, no casa amb un sis-

tema sanitari que reconeixem mancat d'aquesta proximitat; d'aquesta opció de la immediatesa i de la possibilitat d'acudir-hi quan algú se sent afectat per una patologia d'aquesta índole.

Sabem que l'angoixa és un trastorn que no parla per si mateix, perquè només indueix a la fuga; a posar-se a recer sense cap mena de voluntat de verbalitzar què se sent. I si el malalt no té paraules, només pot ser atès per aquells que dominen l'idioma d'aquest mutisme selectiu. Entenc que els intèrprets han de ser, per tant, professionals sanitaris de l'especialitat psíquica. Per molt bona voluntat que pugui tenir el metge d'urgències, i per molta empatia que demostrï, no disposa ni de les eines ni de la formació específica per afrontar aquesta modalitat d'emergència.

Estem parlant de les malalties més freqüents, que afecten gairebé un 20% de la població, i que no estan rebent el tractament i l'atenció necessaris. Quan un malalt necessita ajuda (un cop ha fet el procés intern i difícil de reconèixer que l'ha de rebre, o bé ha esclatat en forma de crisi) i acut a urgències generals sota efectes com la sudoració, tremolor, palpitations, tensió muscular, mal de cap, mareig, respiració ràpida, sensació d'ofec, molèsties gastrointestinals, boca-seca... El més habitual és que li posin una pastilla sota la llengua i, quan les seves constants es recuperin, que l'enviïn de nou cap a casa, amb la consigna que es tracti a consultes externes. I ara encetaríem un altre tema, si parléssim de la saturació existent als centres de salut mental, de la manca de sanitaris del sector, de les llargues llistes d'espera i de les cites mèdiques excessivament distanciades en el temps en cas de tractaments psicoterapèutics.

Cal sumar-hi, per mantenir el fil de la necessitat, tanmateix, un altre condicionant, que és el fet que el metge associï altres dolències que tenen base real i requereixen exploracions clíniques pertinents al trastorn que l'història de qui es visita reflecteix. En cas d'ansietat, de seguida es té el diagnòstic. I si no era només resultat de la hipocondria de l'individu? Se sap que aquesta somatització està associada a processos d'alteració, però també està demostrat que augmenta el risc de patir malalties més comunes, com ara les cardiovasculars i les respiratòries. No obstant això, com que els que ho pateixen tendeixen a fer-se proves mèdiques i consultes innecessàries, i malauradament poden generar cert rebuig en els professionals de la medicina, aquest fet pot tenir conseqüències nefastes.

Es necessita un servei d'urgències que doni resposta eficient a la causa que ha portat la persona a requerir atenció mèdica, sigui per consum de drogues, per experiències traumàtiques esdevingudes de sobte, per acumulació d'estrès que ha esclatat i ha deixat la persona feta un nyap, per crisis d'ansietat... Per qualsevol trastorn de salut mental. Tots aquells que hi acudeixin en aquestes circumstàncies necessiten ser atesos amb dignitat, i aquest fet només és possible si ho deixem a les mans de qui en sap.

En conclusió, no puc fer altra cosa que sumar-me a aquesta reclamació del tot sensata, coherent i fonamentada per arguments sòlids, i reclamar amb veu alta i clara que sí, que l'Hospital de Mollet del Vallès i el CUAP de Santa Perpètua de Mogoda donin resposta a aquesta necessitat. Si és un clam fort, sincer i compartit, arribarem a fer-nos sentir perquè aquells que tenen la capacitat d'incidir en aquesta realitat es posin a treballar de valent.

Foto: Arxiu

“

Les persones que pateixen trastorns mentals han de poder ser ateses amb uns recursos, uns professionals i unes instal·lacions dignes

”

Flaixos

@prendente1: Acabo de sentir un *influencer* dir que la ultradreta, l'homofòbia i el racisme mai han matat ningú. No sé ni per on començar.

@anncxrbx: Per bàsic que pugui semblar, mai deixaran de sorprendre'm les persones que se'n recorden quan tens un fet important i t'ho fan saber just abans. Sempre al cor.

@emperadriu_: No entenc aquesta nova microtendència de llogar per Instagram el vostre pis de l'Eixample les quatre setmanes que marxeu a la vostra segona residència.

DISTRICTE LGTBI

Un vermut reivindica la visibilitat trans i no binària

Com cada any des del 2016, amb les celebracions de l'Orgull arriba també la trobada del Vermut Trans, que enguany es porta a terme el 6 de juliol a l'exterior del Centre LGTBI, al carrer Comte Borrell, 22.

Vermut Trans és una iniciativa solidària de festa i reivindicació. Tant és així que els fons recaptats al llarg de la jornada aniran destinats a l'educació en la diversitat sexual i de gènere i, concretament, per a aules més inclusives amb la realitat de les persones trans.

Més enllà de la recaptació de fons per a un ensenyament sensible amb les persones trans, Vermut Trans també és una festa solidària dedicada a la visibilització del col·lectiu trans, de les persones no binàries i de les famílies d'infants trans. A més, es tracta d'un espai on també es reivindiquen les identitats *mariques* i *bolles*, així com les amistats i les aliades del col·lectiu trans.

De fet, Vermut Trans es reivindica com "la festa més *queer* de l'estiu", entre altres coses perquè a dalt del seu escenari hi pugen infinites realitats del col·lectiu LGTBI+ amb el pro-

pòsit de ser un espai segur, però alhora divertit, festiu i reivindicatiu.

Des de les 11 i fins a les 23 hores del 6 de juliol, Vermut Trans acollirà tota mena d'actuacions i espectacles, des de la música i la dansa fins a la poesia. Hores de diversió, trobada i reunió on teixir vincles amb altres persones

Vermut Trans és una iniciativa solidària per recaptar fons i fer xarxa dins del col·lectiu LGTBI+

LGTBI+ i alhora contribuir en la recaptació de fons per a un projecte d'ajuda solidària, com ara l'educació inclusiva amb el col·lectiu trans.

L'ORGULL A BARRIS, MUSEUS I COMERÇOS

La iniciativa del Vermut Trans forma part de la programació de l'Orgull LGTBI que organitza l'Ajuntament de Barcelona.

Fins a mitjans del mes de juliol, els barris, els equipaments municipals i els museus de la ciutat es vestiran d'orgull i oferiran una programació específica on es podrà gaudir d'una àmplia oferta d'activitats per a tots els públics.

Per una banda, l'Orgull recorre els diversos districtes de la ciutat a través d'*Orgull de barri*. Es tracta d'una programació descentralitzada que pretén omplir la ciutat d'activitats perquè tota la ciutadania es pugui vestir d'orgull.

Per l'altra, els museus de Barcelona es tornen a sumar a la commemoració de l'Orgull reinterpretant els seus espais i les col·leccions en clau LGTBI+.

A més, en el marc de la campanya de l'Orgull, l'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa *Orgull de comerç*, amb la voluntat de crear una xarxa de comerços i establiments que esdevinguin espais segurs per a persones LGTBI+.

Tota la programació es pot consultar a la pàgina web barcelona.cat/orgull.

FLAIXOS AMB ORGULL

La intimitat LGTBI, a dues exposicions

El Centre LGTBI de Barcelona acull fins al 31 de juliol dues mostres fotogràfiques que posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+.

Les exposicions són *Encarnar la ferida*, a càrrec del col·lectiu *cymbionte colectivo*, i *Un archivo inexistente*, de l'artista Felipe Rivas San Martín.

Encarnar la ferida i *Un archivo inexistente* es poden visitar de manera gratuïta al Centre LGTBI, al carrer Comte Borrell, 22, en el seu horari habitual d'obertura.

La història de les lesbianes, en ruta

Noves dates per a la ruta *Darrere les persianes* conduïda per Maïo Serrasolsas. El recorregut passa per diferents indrets importants per a la història de les lesbianes a Barcelona. De fet, l'itinerari sorgeix de la novel·la gràfica d'Isabel Franc i Rosa Navarro, que duu el mateix nom que la ruta.

Les sessions són el 10, 17 i 23 de juliol a les 19 h. Per assistir-hi cal inscriure-s'hi a través del correu inscripciones@centrelgtbcbcn.org.

L'acompanyament del Centre LGTBI

Tens dubtes i necessites acompanyament al voltant de qüestions com el trànsit de gènere? Has viscut alguna circumstància LGTBI-fòbica i vols suport psicològic o assessorament jurídic? Necessites ajuda en qüestions d'estrangeria i asil?

De dilluns a dissabte, el servei d'informació i dinamització del Centre LGTBI resoldrà els teus dubtes i t'explicarà els recursos i els serveis que ofereixen.

Per demanar cita, pots escriure a info@centrelgtbcbcn.org o trucar al 93 880 51 11.

Foto: Vermut Trans

Activitats i serveis LGTBI+ més a prop amb un nou butlletí municipal

Foto: Àlex Losada / Ajuntament de Barcelona

L'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa un nou butlletí informatiu de temàtica LGTBI+ amb l'objectiu d'amplificar la difusió de les activitats i serveis disponibles arreu de la ciutat, arribant a més persones i de perfils diferents, i refermar la promoció dels drets a la diversitat sexual i de gènere de la ciutadania.

Aquest nou butlletí LGTBI+ té una periodicitat mensual i s'adreça a la ciutadania en general, especialment a les persones del col·lectiu LGTBI+ que viuen o treballen a la ciutat de Barcelona.

La nova eina de difusió inclourà tota la informació de les activitats i serveis d'interès per al col·lectiu LGTBI+ de Barcelona, així com actes d'agenda de la ciutat, donant visibilitat a

les actuacions del Pla per a la diversitat sexual i de gènere impulsades des de la Direcció de Feminismes i LGTBI.

Així mateix, també es farà ressò de les activitats organitzades pel Centre LGTBI, com a servei municipal de referència en matèria de diversitat sexual i de gènere, i de les informacions sobre les sessions i el contingut destacable del Consell Municipal LGTBI de Barcelona. A més, inclourà accions impulsades per altres administracions públiques, institucions i entitats emblemàtiques de la ciutat.

Per subscriure's al nou butlletí LGTBI+ de l'Ajuntament de Barcelona només cal omplir el formulari que es pot trobar a la pàgina web comunica.barcelona.cat/form/lgtbi.

Sarrià-Sant Gervasi

líniasarrià.cat

Juliol 2024

Urbanisme | Una pacificació que mai arriba

La pacificació del carrer Sant Gervasi de Cassoles i la plaça Frederic Soler continua enquistat entre el veïnat de la Bonanova perquè alguns volen donar prioritat al vianant i reduir el trànsit, i altres no volen la plataforma única.

La nova biblioteca de Sarrià es dirà Josep Vicenç Foix

- » El nom s'ha escollit en un procés participatiu obert a tot els veïns
- » Els personatges descartats donaran nom a altres espais de l'edifici

EQUIPAMENTS ▶ La nova biblioteca de Sarrià adoptarà el nom del poeta i periodista Josep Vicenç Foix. Així ho han decidit els veïns del districte en un procés participatiu telemàtic que va finalitzar el 21 de juny i on van votar 1.441 persones.

El nom de l'escriptor es va imposar al de les altres candidatures amb un total de 781 vots. "Foix va ser una persona molt important i vinculada a Sarrià. És un bon nom, com també ho eren la resta de candidatures", assegura la vicepresidenta de l'Associació de Veïns de Sarrià, Eulàlia Marquès.

Els sarrianencs van escollir Foix d'entre altres personatges destacats: la pedagoga i traductora Carme Serrallonga i Calafell, la dibuixant i humorista gràfica Núria Pompeia i l'escriptor, pedagog i periodista Emili Teixidor. El model de votació, però, va ge-

Imatge virtual de la futura biblioteca de Sarrià. Foto: Ajuntament

nerar alguns problemes i crítiques. "El procés participatiu ha sigut horrorós i hi ha hagut moltes dificultats per poder votar. Cal fer aquesta mena de consultes més senzilles per a la ciutadania", lamenta Marquès.

Situat a la plaça de Sarrià, l'equipament es troba actualment en obres i la previsió és inaugurar-lo a finals d'any. A banda de

l'espai destinat a acollir la biblioteca, el nou edifici inclourà oficines dels serveis administratius del Districte, que es traslladaran des del carrer d'Anglès. Malgrat no haver aconseguit imposar-se com a guanyadores, des de l'Associació de Veïns es proposa que la sala gran de la biblioteca porti el nom de Pompeia i el terrat de Serrallonga.

El carrer Tuset no serà zona acústica de règim especial

CONVIVÈNCIA ▶ Després de les múltiples queixes veïnals, el carrer Tuset finalment no s'ha inclòs dins de les zones ZARE (zona acústica de règim especial), tal com va anunciar el Districte fa més de mig any.

Els veïns van saber la notícia a l'última Audiència Pública de Sarrià-Sant Gervasi, quan la regidora del Districte, Maria Eugènia Gay, va explicar que no seria zona ZARE perquè l'Ajuntament no ho va aprovar, fent que no prosperés la declaració de fa uns mesos. Gay, però, també va

explicar que, ja que no s'ha inclòs com a zona tensionada, el consistori prendrà mesures més concretes que s'aniran aplicant individualment al llarg del temps.

Així, aquestes mesures seran, per exemple, que els forns i supermercats 24 hores hauran de tancar de 22 a 7 h de dijous a disabtes i els festius.

Amb tot, la plataforma Recuperem Tuset i Entorn s'ha mostrat molt decebuda amb la decisió de l'Ajuntament després que es demostrés que se superaven els decibels legals a la zona.

Vallvidrera és el barri on més ha pujat el lloguer l'últim any

Vista aèria de les Planes. Foto: Ajuntament

HABITATGE ▶ Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes és el barri de Barcelona on més ha pujat el preu del lloguer mitjà en l'últim any. I és que segons les dades de les fiances del primer trimestre del 2024 publicades per l'Incasòl, el lloguer en aquest barri és de 1.337,8 euros, un 35% més que el 2023 en el mateix període (991 euros).

Les dades de l'Incasòl també mostren que el barri de Sarrià és el quart de tota la ciutat que més ha augmentat el preu del lloguer respecte a l'any passat amb un 19,4%. El lloguer d'aquest barri se

situa ara a 1.622 euros, mentre que l'any passat era de 1.359.

Així, Sarrià-Sant Gervasi continua sent el districte de Barcelona on el lloguer mitjà és més car (1.651,8 euros al mes), bastant per davant del segon, que és les Corts, que no arriba als 1.400.

A la resta de barris del districte el lloguer ha pujat mínim 10%, excepte a Sant Gervasi-la Bonanova, on l'augment queda just per sota del 10% (1.660,2 euros de mitjana). El barri més barat és el Putxet i el Farró amb un lloguer mitjà de 1.331 euros.

La Casa 1736 de Sarrià, Premi FAD d'Arquitectura 2024

L'interior. Foto: Cedida a l'ACN

PATRIMONI ▶ La Casa 1736, el projecte dels arquitectes David Lorente Ibañez, Josep Ricart Ulledomlins, Xavier Ros Majó i Roger Tudó Galí (del col·lectiu Harquitectes), ha estat distingida amb el Premi FAD d'Arquitectura 2024 *ex aequo*. Segons el jurat, Casa 1736, ubicada al barri de Sarrià, "desafia les convencions de l'arquitectura domèstica unifamiliar tradicional" i estableix una relació "úni-

ca" amb la llum i l'aire, revelant-se hereva de models tradicionals mediterranis característics de Barcelona.

El jurat va comunicar el passat dimarts 11 de juny els projectes guanyadors de la 66a edició en una gala de lliurament de premis. Les obres guardonades han estat escollides entre els 34 projectes finalistes -en les diferents categories- d'un total de 415 obres presentades a concurs.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Combatent la bretxa digital

► La Generalitat invertirà 22,7 milions d'euros en cursos adreçats a la gent gran per fer front a la discriminació digital

► Un acord del Govern i el Pla Estratègic Metropolità permetrà fer arribar els cursos arreu de Barcelona i l'àrea metropolitana

Que ningú es quedi enrere

- » El Govern, l'Ajuntament de Barcelona i l'AMB aproven un protocol per reduir la bretxa digital
- » El programa 'Més Digitals' oferirà cursos gratuïts a majors de 65 anys i a col·lectius vulnerables

INCLUSIÓ ▶ Col·laborar en l'impuls de la digitalització inclusiva a Catalunya i aplicar-la de la manera més efectiva possible a la metròpoli. Aquest és l'objectiu del protocol que han signat el Govern, mitjançant la Direcció General de Societat Digital del Departament d'Empresa i Treball, i el Pla Estratègic Metropolità de Barcelona (PEMB), associació promoguda per l'Ajuntament de la capital catalana i l'AMB.

L'acord estableix diverses vies per impulsar iniciatives comunes i compartir experiències i recursos per fer front als reptes presents i futurs de la digitalització. S'emmarca en l'Estratègia nacional per a la inclusió sociodigital, aprovada pel Govern, i en el Compromís Metropolità 2030, el nou pla estratègic per a la regió metropolitana de Barcelona, promogut des del PEMB i orientat a impulsar un nou model de prosperitat basat en el coneixement i la innovació enfocats a reduir les desigualtats socials i territorials.

L'acord és fruit de l'interès del Govern en què la iniciativa arribi realment als municipis i als barris. Per aconseguir-ho, el PEMB facilitarà la dinamització de l'àmbit de la regió metropolitana de Barcelona pel que fa a les entitats territorials, socials, econòmiques, organitzacions de la societat civil i grups polítics que cal incorporar necessàriament en el debat i la construcció d'aquesta estratègia.

El Govern ha aprovat una partida de 22,7 milions d'euros per al programa 'Més Digitals'

Conjuntament, s'impulsaran iniciatives comunes i accions formatives i participatives, i es donarà visibilitat als projectes relacionats amb la inclusió digital que promoguin tots els implicats.

PLA DE XOC

Segons un estudi publicat l'any 2022 per la Secretaria de Polítiques Digitals sobre l'accés i l'ús de les eines digitals, a Catalunya hi ha més de dos milions de persones més grans de 60 anys en risc d'exclusió digital. L'edat, doncs, genera una bretxa digital. A més edat, menys ús i menys coneixement, especialment a partir dels 65 anys. Per salvar aquesta discriminació, el Govern va aprovar el mes d'abril una partida de 22,7 milions d'euros per al programa formatiu

Part de l'equip impulsor de la col·laboració entre la Generalitat i el PEMB. Foto: PEMB

Més Digitals, focalitzat en la gent gran, però també en persones que es troben en situació de vulnerabilitat. Ho va anunciar durant una roda de premsa el conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent, acompanyat de la directora general de Societat Digital, Liliana Arroyo.

El programa s'emmarca en el Pla de xoc contra la bretxa digital i, més àmpliament, "en l'Estratègia nacional per a la inclusió sociodigital promoguda pel Govern, que té per objectiu fer front als reptes de la digitalització i lluitar contra les bretxes digitals de forma inclusiva, sostenible, democràtica i equitativa", segons va explicar Torrent. Durant l'anunci, el conseller va destacar que es vol que "tot-hom tingui coneixement i accés a la dimensió digital per evitar situacions de desigualtat", i va remarcar la idea "que ningú es quedi enrere".

9.000 CURSOS

Més Digitals contempla l'organització de 9.031 cursos que s'impartiran arreu de Catalunya amb la finalitat d'ajudar la ciutadania catalana a assolir competències bàsiques en l'àmbit digital i alhora millorar la seva qualitat de vida mitjançant l'ús

de les tecnologies de forma segura. El programa, en paraules d'Arroyo, "s'aborda a través d'un disseny molt versàtil i inclusiu i que persegueix la capillaritat al territori".

La prioritat de *Més Digitals* és formar, abans que arribi l'any 2026, unes 80.000 persones majors de 65 anys, cosa que significa un 4% del total del col·lectiu. Per altra banda, el programa també s'orienta a persones que es troben en situació de vulne-

La prioritat és formar 80.000 persones més grans de seixanta-cinc anys abans del 2026

rabilitat, siguin membres de famílies amb fills en edat escolar i en risc d'exclusió, persones amb diversitat funcional o amb baix nivell d'estudis i de difícil ocupabilitat, entre altres. En aquests casos s'ajudaria un mínim de 10.000 persones.

El Govern, doncs, impulsarà 9.031 cursos de formació presencial, d'unes 15 hores de durada en total i en grups reduïts. Seran gratuïts per a la ciutadania i l'objectiu és arribar arreu del

territori català. Concretament, a la ciutat de Barcelona es portaran a terme 2.681 cursos, i a l'àrea metropolitana, 1.401 cursos al Baix Llobregat, el Garraf i el Penedès; 1.089 al Vallès Occidental; i 1.014 al Maresme i al Vallès Oriental.

ESTRATÈGIA NACIONAL

El pla de xoc és l'aplicació, doncs, d'una iniciativa encara més àmplia: l'Estratègia nacional per a la inclusió sociodigital, impulsada pel Govern el mes de març per fer front als reptes presents i futurs de la digitalització i lluitar contra les bretxes digitals en clau de país. El model de digitalització català sorgit d'aquest procés estarà, segons la previsió de la Generalitat, alineat amb el model de societat digital centrada en les persones que proposa la Unió Europea per tal d'avançar cap a una societat digital inclusiva, sostenible, democràtica i equitativa.

Més enllà del fet de fer més assequibles aquestes eines als grups socials de més edat, hi ha l'objectiu primordial de garantir l'accés universal a internet, així com la capacitat i la inclusió digitals, drets recollits a la Carta catalana per als drets i les responsabilitats digitals. Aquesta es-

tratègia d'àmbit nacional ha de permetre donar resposta als nous reptes als quals s'enfronta la ciutadania en matèria de digitalització, com ara una connectivitat segura, sostenible i respectuosa amb el medi ambient i les persones, i la formació i l'accés universal a les eines tecnològiques.

L'estratègia segueix el model de societat digital centrada en les

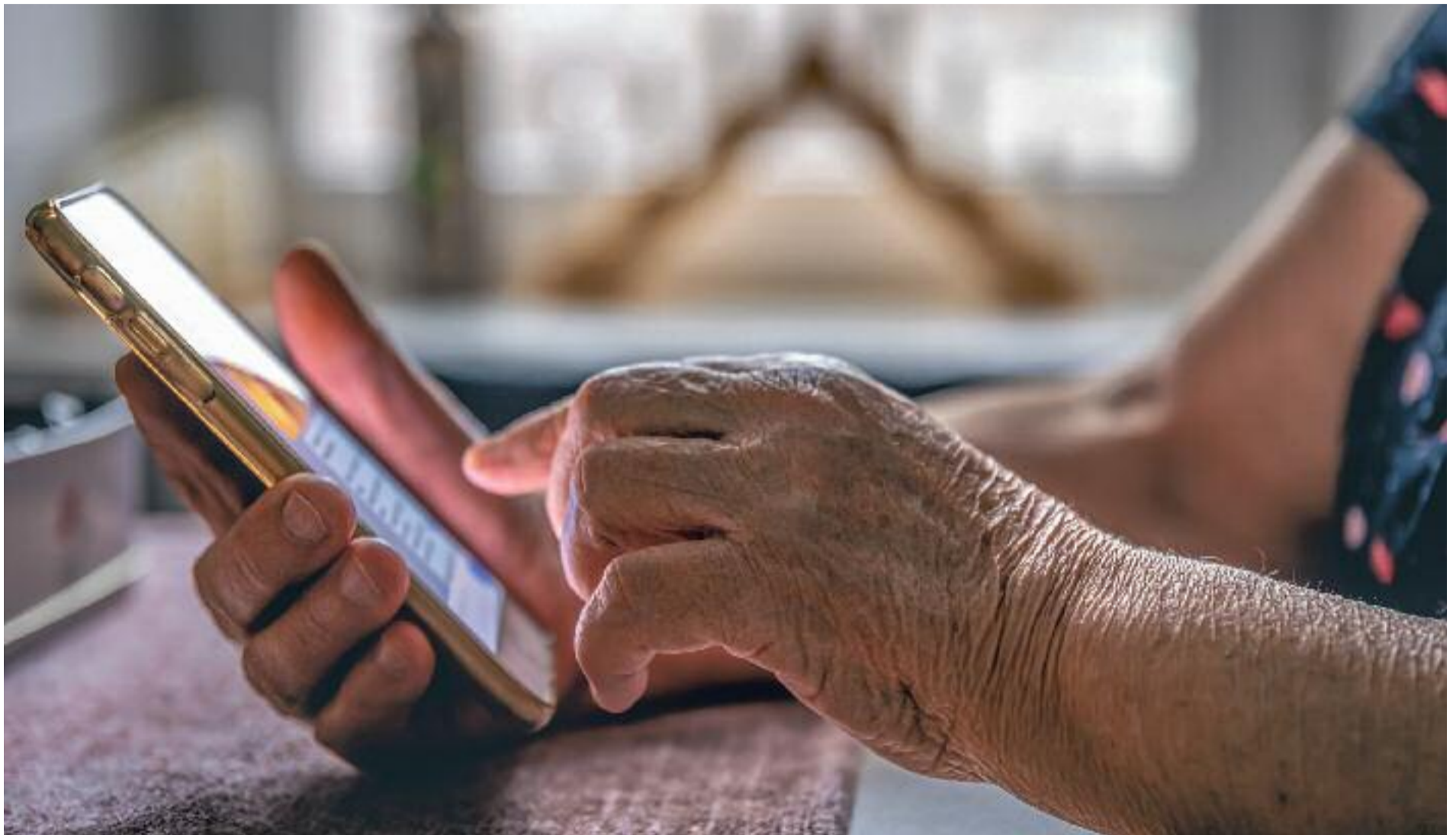
EL COMPROMÍS DIGITAL DE LA METRÒPOLI

▶ El Compromís Metropolità 2030 és un document promogut per l'AMB que defineix les missions compartides per Barcelona i l'Àrea Metropolitana amb l'objectiu d'estructurar una governança territorial. La digitalització inclusiva és un dels reptes que s'inclouen en aquest compromís.

persones promogut per la Unió Europea, doncs, i té molt en compte el desenvolupament i la implantació de les noves tecnologies aplicades a la millora de les condicions sociolaborals dels més vulnerables i la transició cap a una digitalització inclusiva.

La gent gran, en risc d'exclusió

- » Un estudi de la Generalitat adverteix sobre el risc de discriminació als majors de 65 anys
- » Les persones grans no tenen prou coneixements per aprofitar els avantatges d'internet

La manca de coneixements informàtics de les persones grans els limita l'accés a serveis bàsics accessibles a través d'internet. Foto: Freepik

BRETXA ▶ L'anomenada bretxa digital fa referència a la situació de desigualtat de molts grups socials que no tenen accés a internet i a les tecnologies de la informació i la comunicació i, per tant, poden quedar exclosos de la societat digital. Aquesta desigualtat pot provenir de la manca d'accés físic, de connexió, però també del tipus d'ús que se'n fa o del nivell de coneixement i competències en tecnologia, xarxa i eines digitals, que ens permet decidir lliurement si volem fer-les servir o no. Per salvar la bretxa digital cal, doncs, no només facilitar l'accés a internet, sinó també ensenyar a tothom a fer servir correctament la tecnologia, les eines i la xarxa per accedir a tots els serveis disponibles.

Els resultats de l'*Estudi sobre la bretxa digital* encarregat per la Generalitat l'any 2022 a la Secretaria de Polítiques Digitals ens permeten veure on es troba i quina és la seva profunditat. Mostren, per exemple, que encara hi ha bretxes d'accés als serveis bàsics en diversos punts de Catalunya, tot i que la connectivitat és, en general, bona, especialment a les ciutats i el seu entorn. En canvi, quant a l'ús i el coneixement de les eines, l'estudi

determina que l'edat genera una bretxa digital a partir dels 55 anys i, sobretot, a partir dels 65. Les generacions més grans són, sens dubte, les que tendeixen a establir menys relacions amb la tecnologia i, per tant, les que s'aprofiten menys dels recursos disponibles a internet.

FACTOR DIFERENCIAL

En realitat, l'edat és el gran factor diferencial. Les bretxes de gènere, per exemple, no són destacables fins als 55 anys. Els homes utilitzen més internet per

Els pensionistes pertanyen al grup de persones que menys es connecten a internet

llegir notícies, fer servir la banca electrònica o consultar el correu electrònic, entre altres. Per altra banda, les dones utilitzen més serveis com les xarxes socials, cursos en línia, la missatgeria instantània o la recerca de feina. Però no hi ha diferències notables pel que fa a l'ús o el coneixement.

Les característiques socioeconòmiques afecten sobretot

l'accés, però, analitzades al detall, també parlen molt de l'edat i de la manca de formació com a barreres. En general, els pensionistes i les persones amb menys estudis són els més discriminats per l'ascens de la societat de la informació.

L'informe revela que, a major nivell d'estudis i d'ingressos, hi ha un accés més natural a internet i, per tant, més apropiació i aprofitament de la tecnologia. Les bretxes per nivell d'estudis i d'ingressos s'accentuen en els casos d'educació incompleta i en les famílies amb ingressos mensuals nets de la llar inferiors a 900 euros. També s'aprecia que, segons l'ocupació, els estudiants i els ocupats són els més connectats a internet, mentre que els pensionistes i les persones que es dediquen a tasques de la llar són els que menys ho estan.

SENSE ACCÉS A SERVEIS

A l'hora d'avaluar l'ús de serveis concrets d'internet com ara el correu electrònic, la missatgeria instantània, la consulta de notícies o la banca electrònica, es fan més evidents les diferències per edat. Les generacions més joves són les que utilitzen més els serveis avaluats, mentre que, a major edat, l'ús disminueix a

partir dels 65 anys i, especialment, a partir dels 75. Estudiant l'ús d'un servei estàndard i accessible com és el correu electrònic, per exemple, s'aprecia que la bretxa generada pels nivells d'estudis baixos és més accentuada que la bretxa per rendes baixes.

Les bretxes de gènere, per exemple, no són destacables fins als 55 anys

Hi ha diferències comprensibles, com el fet que les persones d'entre 25 i 55 anys facin servir més eines per llegir notícies, cercar informació sobre béns o serveis o la banca electrònica. Ara bé, en usos més específics com fer compres, concertar cita amb un metge o buscar informació sobre salut s'observa clarament una bretxa en el col·lectiu de més de 75 anys. Això és greu, perquè són precisament les persones que més necessiten aquesta tipologia de serveis, ja que permeten no haver-se de desplaçar. La manca de coneixements fa que no puguin utilitzar-los.

BRETXA INFORMÀTICA

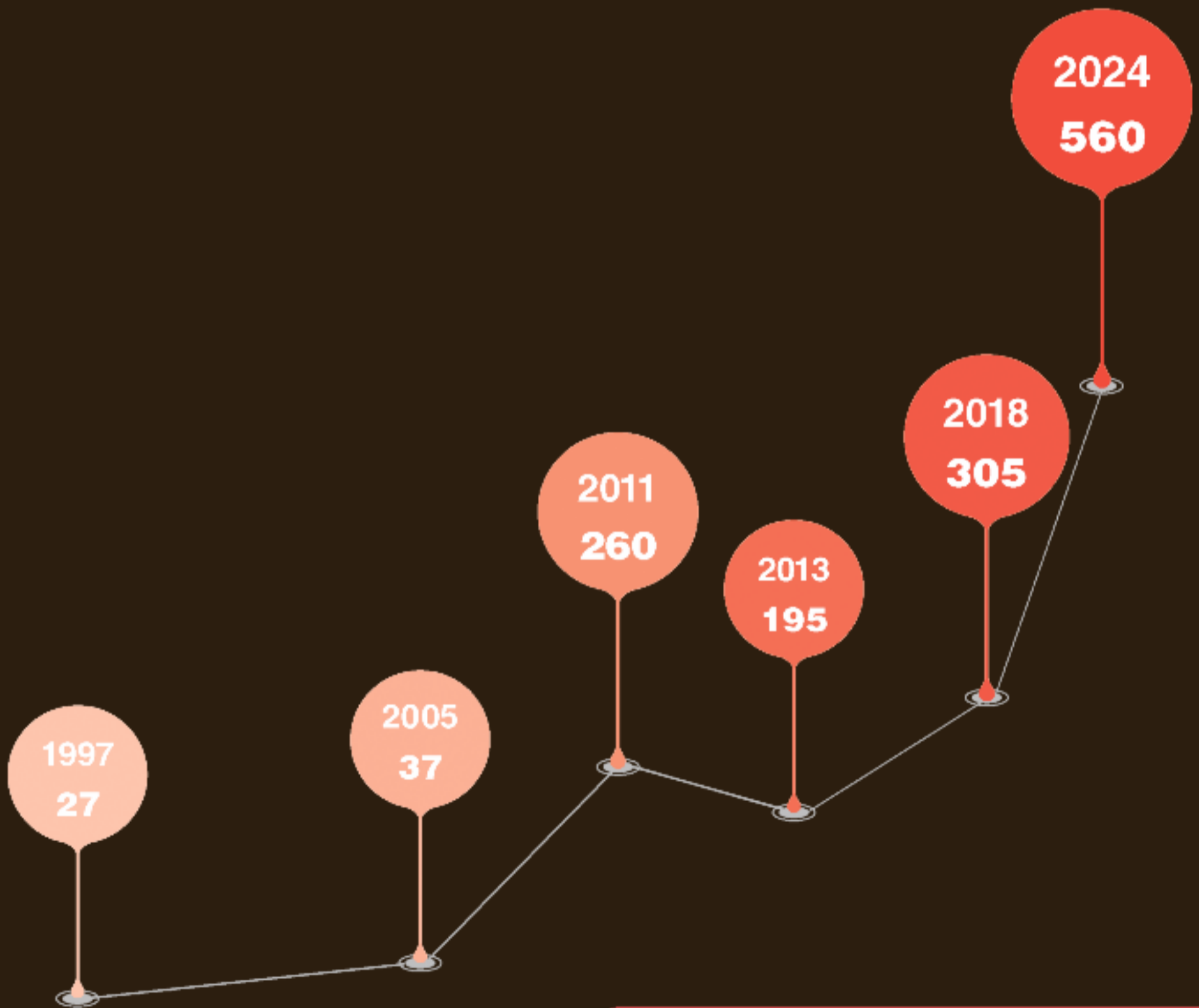
Si avaluem la bretxa de coneixement des de la perspectiva de tasques informàtiques executades, s'aprecia que els homes fan més feines relacionades amb la informàtica que les dones. No es troben grans diferències, però sí que destaca l'ús de fulls de càlcul, funcions avançades en fulls de càlcul o la programació en llenguatges especialitzats. Els homes i les dones presenten una diferència d'entorn de 8 punts percentuals a l'hora de portar a terme alguna de les diferents tasques informàtiques avaluades. En termes de nacionalitat, per exemple, aquesta diferència és només de 4,2 punts percentuals.

Però, un cop més, la situació canvia si apliquem el criteri de l'edat, quan s'observa la tendència de menor ús i menor coneixement a mesura que augmenten els anys. En el cas concret de les tasques relacionades amb la informàtica avançada, les generacions més joves són les que lideren totes les feines avaluades. No hi ha, com en altres casos, tasques on un col·lectiu reflecteixi més o menys ús, sinó que la relació amb l'edat i les feines informàtiques que s'han estudiat és directa.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

Més d'un centenar de persones van assistir a l'Espai Línia per l'estrena de Cultura B, que va comptar amb la intervenció del regidor Xavier Marcé. Fotos: Joanna Chichelnitzky

S'estrena Cultura B: la plataforma que publica en portada els marges culturals

Francisco J. Rodríguez
BARCELONA

Cultura B, la plataforma de tendències culturals metropolitaniques que impulsen els diaris Línia i el Grup Comunicació 21, arrenca amb força. El passat 25 de juny, l'Espai Línia es va omplir a vessar amb més d'un centenar d'assistents que van voler seguir en directe la presentació d'aquesta nova aposta singular que vol difondre la cultura que sobrepasa els estrets marges d'allò considerat *mainstream* i trencar barres, tant geogràfiques com mentals. L'objectiu, reivindicar la cultura que es fa arreu de la metròpoli i combatre la dicotomia entre centre i perifèria.

De fet, aquesta dicotomia va estar molt present a l'estrena de Cultura B, tant des del punt de vista geogràfic –no només en referència als municipis de la corona metropolitana, sinó també a alguns barris de la capital– com mental. “La perifèria és una connexió de centres”, va definir el regidor de Cultura i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Marcé, durant la seva intervenció.

“HI HA MOLTS CENTRES”

Cultura B neix precisament per connectar aquestes realitats i projectar la cultura que es fa fora de les fronteres mentals i

geogràfiques que la tenallen. “Hem de trencar la dinàmica centre-perifèria, perquè actualment hi ha molts centres”, va coincidir a dir l'escriptora i crítica literària M. Àngels Cabré, que va participar en un col·loqui amb David Armengol, director del Centre d'Art La Capella del Raval, i Albert Ribas, subdirector dels diaris Línia i de Cultura B.

Marcé: “Presentar una nova revista en paper i que a més sigui de cultura és extraordinari”

El debat va ser moderat per la periodista Joana Justícia, redactora de Cultura B i que havia arrencat l'acte amb tota una declaració d'intencions. “Volem difondre la cultura que queda sota terra”, va dir; la cara B a la qual fa referència el nom de la plataforma i d'on, tal com va recordar Marcé, han sortit himnes com *Bohemian Rhapsody* de Queen.

“Cultura B no és flor d'un dia”, va remarcar el director editorial dels diaris Línia i de Cultura B, Arnau Nadeu, en el primer parlament. “No seria possible sense la força que estan agafant els Línia”, va afirmar. “Des dels barris, estem portant el periodisme hiperlocal metropolità a uns nivells que, hem de ser sincers, una dè-

cada enrere probablement no ens hauríem imaginat”, va destacar Nadeu, apuntant que amb Cultura B es volen “impulsar noves inèrcies”.

Marcé, al seu torn, va reconèixer que “presentar una nova revista en paper i que a més sigui de cultura és extraordinari”, alhora que també va insistir en la necessitat de deixar-se de comparar amb Madrid. Barcelona i la seva metròpoli, va defensar, és un territori de “constructors de projectes”.

POCA INCIDÈNCIA ALS MITJANS

Però rarament les persones veuen el que tenen al davant. I és que, malgrat que la metròpoli barcelonina bull de projectes artístics i culturals, sovint aquests queden per sota d'un radar mediàtic que només detecta els grans festivals i els noms famosos. “Els de sempre”, com va precisar Lluís Cabrera, impulsor del Taller de Músics i un dels assistents que va intervenir en el torn obert de preguntes del públic.

Ribas: “Cal obrir finestres i entrenar l'olfacte de rastrejadors de propostes culturals”

Justament aquest va ser un dels temes que van tractar Armengol, Cabré i Ribas durant el debat. Per què la cultura té una

incidència baixa als mitjans de comunicació? –es preguntava Armengol i, per què no dir-ho, tota una sala desitjosa de respostes. Una d'elles té a veure amb la situació de precarietat que viu la professió periodística, amb comunicadors “exhausts” als quals “no se'ls pot demanar més”, va afirmar Cabré. Armengol, per la seva banda, va recordar que sempre hi ha els mateixos periodistes per cobrir els actes que fan a La Capella i va posar sobre la taula una problemàtica que afecta el sector del periodisme cultural: la manca de professionals especialitzats i de capçaleres que s'hi dediquin exclusivament.

UN DESERT D'OPORTUNITATS

Seguint aquest fil, Ribas va fer un símil amb un “desert” mediàtic. Una zona on, a primer cop d'ull, no es veu res, però que, per contra, permet “descobrir coses”. Ara bé, trobar aigua en un desert és tot un repte, una feina per a la qual s'ha d'estar preparat. Per fer-ho, Ribas avisava que cal “obrir finestres” i “entrenar l'olfacte de rastrejadors” de propostes culturals. És a dir, trobar aquell oasi salvador per a uns assedegats periodistes i consumidors d'informació. En aquest sentit, Ribas va reivindicar, recuperant el *leitmotiv* que amara aquesta crònica, que les perifèries deixin de ser-ho per tal d'avançar cap a un districte cultural metropolità.

L'EXEMPLE DE L'HOSPITALET

El concepte ‘districte cultural’ va portar la conversa cap a una d'aquestes noves centralitats de la gran Barcelona com és l'Hospitalet, on des de fa anys es treballa per impulsar un districte cultural que, a poc a

Nadeu: “Cultura B no seria possible sense la força que estan agafant els diaris Línia”

poc, està atraient a la segona ciutat del país artistes i propostes punteres. Sense anar més lluny –i conscient del risc de semblar contradictori amb l'esperit de Cultura B i el d'aquesta crònica per destacar-ho–, la mateixa Rosalía hi instal·larà el seu estudi.

“És important descentralitzar la cultura”, va defensar Cabré, que creu que “hi ha moltes Barcelones”. “Tant de bo altres municipis segueixin el camí de l'Hospitalet”, va afegir Ribas, mentre que Armengol va recordar que Barcelona “està incorporant coses que està fent l'Hospitalet”.

Al cap i a la fi, la idea que va sobrevolar la presentació de la nova plataforma va ser la necessitat de no tractar com una excepció aquests oasis culturals que viuen als marges i que Cultura B vol treure dels breus per publicar-los en portada.

Foto de família dels candidats del PSC de les principals ciutats metropolitanas abans de les eleccions del 28 de maig del 2023. Foto: Albert Segura/ACN

Fa un any, l'activitat política local era frenètica. El 28 de maig s'havien celebrat eleccions municipals i el 17 de juny van tenir lloc els corresponents plens d'investidura arreu del territori. Es tractava de sessions extraordinàries encara més anòmales, ja que, com a resposta als mals resultats del PSOE a gairebé tot l'Estat, amb excepcions com l'àrea metropolitana de Barcelona, Pedro Sánchez havia convocat eleccions generals per al 23 de juliol.

En els darrers 365 dies han passat moltes coses: una sequera rampant que ara s'ha suavitzat, unes eleccions catalanes que han enfonsat ERC, una inflació que sembla que ara es modera, unes eleccions europees que han fet augmentar la presència de l'extrema dreta al continent, l'aprovació de l'amnistia... Què han estat fent els governs municipals metropolitanos durant aquest temps? Al diari *Línia* ens hem fet aquesta pregunta i hem intentat respondre-la amb veus de tota mena. Des de qui defensa els nous executius fins a qui no hi està d'acord. Aquesta és la valoració d'un any de nous governs locals a la metròpoli.

LA BARCELONA DE COLLBONI

Qui va guanyar les eleccions a Barcelona? La pregunta és fàcil de respondre, matemàtica en mà. De totes maneres, el partit vencedor, Junts, no ha acabat governant perquè els resultats de gairebé triple empat entre la formació de Xavier Trias, els comuns d'Ada Colau i els socialistes de Jaume Collboni van fer que aquest darrer candidat, el segon en vots, pogués ser investit alcalde amb el suport dels comuns i del PP.

Aquesta situació de frec a frec ha marcat el primer any de govern i marcarà el desenvolupament del mandat. Almenys així ho veuen des de punts de vista tan oposats com els de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) i Foment del Treball. "Hi ha un govern molt dèbil, perquè amb 10 regidor l'Ajuntament no es pot manegar", diu Camilo Ramos, de la FAVB. En aquest sentit, el líder del moviment veïnal considera que, de moment, l'Ajuntament només pot "prometre coses", com per exemple l'alcaldia de nit. "Amb la correlació de forces, Collboni hauria de pensar abans a pactar que a governar", afegeix. És per això que Ramos considera que manquen "unes línies mestres" i assenyala que, ara per ara, Barcelona va cap a convertir-se en una "ciutat d'esdeveniments i turisme" i considera que això és "un error".

Més enllà d'això, Ramos opina que "la comunicació amb el govern socialista no és gaire bona" i lamenta que s'escollin més certes veus que d'altres. "És important reunir-se amb els empresaris, però també s'han d'escoltar els veïns, perquè la ciutat no només és un espai per fer-hi negocis",

365 dies dels nous governs locals: on som?

El 28 de maig del 2023 es van celebrar unes eleccions municipals on el PSC va ser el gran triomfador. Després d'un any, analitzem com ha estat aquest primer quart de mandat preguntant a organitzacions d'empresaris, entitats veïnals i moviments socials com valoren els executius sorgits de les urnes.

afirma. Sigui com sigui, Ramos reconeix que si li haguessin fet la mateixa pregunta en el primer any de mandat d'Ada Colau, "hauria dit el mateix".

Per la seva banda, Foment considera que no es pot desvincular la situació actual del fet de "governar en minoria". Dit això, assenyala que, en aquest primer any de mandat, "iniciatives com la promoció de la Fórmula 1 van en el bon camí" i demana més relació entre les empreses i les institucions.

"Seria bo que hi hagués un pas més decidit entre el discurs de la bondat de la col·laboració publicoprivada i la seva concreció", reclama.

Podrien semblar unes declaracions tèbies, però cal tenir en compte que la patronal no acostuma a fer balanços polítics d'aquesta mena, i el fet que n'hagi parlat amb el *Línia* és destacable. Alhora, aquestes declaracions de Foment estan a anys llum de les poques que havia fet en els mandats de Colau. El 2022, per ex-

emple, el seu president, Josep Sánchez Llibre, titllava el tarannà de l'alcaldesa "d'autoritari, arrogant, poc democràtic i ideològicament sectari".

Empresaris a banda, la postura dels moviments socials envers el govern municipal sí que sempre es fa sentir amb força. Jordi Elgström, d'Eixample Respira, afirma que l'organització a la qual pertany no està gens satisfeta amb "les polítiques per les quals s'ha apostat". Alhora, diu

que manca una "planificació estructural" de la ciutat i lamenta que es prioritzi un "model de mobilitat urbana basat en el cotxe". "Les polítiques de Collboni deixen molt de banda el creixement de la xarxa segura ciclista, els espais per als vianants o la construcció del tan necessari i urgent tramvia", considera. És per tot això que Elgström resumeix que el model de ciutat de Collboni es basa en els "macroesdeveniments i és cotxe-cèntric".

Territori socialista

● Parlar dels ajuntaments metropolitans és parlar del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC). En aquest sentit, les darreres eleccions municipals van deixar un territori tenyit de vermell després d'uns anys en què, primer el taronja de Ciutadans i després el groc d'ERC, van disputar l'hegemonia socialista. En el cas dels comicis municipals això no és cap sorpresa, i la formació va aconseguir un de cada quatre vots al territori de l'àrea metropolitana de Barcelona el 2023. Alhora, va passar de ser la primera força en 18 de les 36 localitats de la regió el 2019 a ser-ho en 21 l'any passat.

ma i Tiana es van pintar d'un altre color que no fos el roig. Finalment, en les eleccions europees, només en tres municipis el PSC no ha estat la força més votada. Dit d'una altra manera, a la metròpoli els socialistes són els més votats en totes les eleccions a les quals la ciutadania està cridada a les urnes.

Això fa que les institucions supramunicipals de la regió, com per exemple la Diputació o l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), estiguin liderades pel PSC. El cas més notable és aquest darrer, el tercer organisme en quantitat de pressupost a Catalu-

Amb ERC en hores baixes i Ciutadans desapareixent, el PSC ha guanyat amb superioritat les darreres quatre eleccions a l'àrea metropolitana de Barcelona

Tanmateix, la presència socialista a la metròpoli va més enllà, i actualment ja podem parlar d'un cicle de poder socialista que, amb el Procés a la corda fluixa, s'ha escenificat en les darreres tres eleccions que han vingut després de la comtessa municipal. A les eleccions generals del 2023, el PSC va ser primera força a tots els municipis de l'àrea metropolitana. Resulta impactant si tenim en compte que el 2019 ERC era primera força a la meitat dels municipis. En el cas dels comicis catalans que es van celebrar aquest mes de maig, la dinàmica es va repetir, i només els municipis de Begues, Sant Cugat, la Pal-

nya, on Jaume Collboni és president i l'alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, vicepresident executiu. Aquesta majoria s'ha fet valdre darrerament amb una escenificació del poder socialista a l'AMB. El passat 25 de juny, el partit va anunciar una inversió rècord per al període 2024-2028 dotada amb 423 milions d'euros que es destinaran, sobretot, a la cohesió social i a la millora urbana. Segons van explicar Collboni i Balmón, aquests recursos es repartiran de forma equitativa en funció de les circumstàncies de cada municipi, i l'Hospitalet i Badalona en seran les localitats més beneficiades.

CONTINUISME AL SUD

A les principals ciutats del sud metropolità no es van produir grans canvis després de les eleccions. El PSC continua sent el partit hegemònic a la regió i en molts casos ha ampliat la seva quota de poder.

És per aquest motiu que el president de la Federació d'Associacions de Veïns del Baix Llobregat (FavBaix), Julián Carrasco, considera que hi ha hagut "pocs canvis i les polítiques segueixen sent continuistes". De la mateixa manera, Neus Olea, directora general adjunta de l'Associació Empresarial de l'Hospitalet i el Baix Llobregat (AE-BALL), assegura que en el darrer any s'ha continuat treballant "en estreta col·laboració amb els nous governs municipals" en tot allò relacionat amb el desenvolupament econòmic. "En general hem trobat una sintonia positiva, especialment pel que fa a l'impuls de polítiques que afavoreixen la competitivitat empresarial, la sostenibilitat i la innovació", diuen des d'aquesta patronal local d'empresaris. Parla de projectes que busquen millorar la transformació dels polígons, fomentar la formació professional o avançar en la "transició cap a una economia verda i digitalitzada".

Així mateix, l'empresariat també ha vist "bona predisposició per part dels governs metropolitans per escoltar les necessitats i preocupacions de les empreses locals". No obstant això, des de l'organisme consideren que cal millorar àrees com "la burocràcia i els tràmits administratius", perquè "encara suposen una barrera per a moltes empreses". "Valorem positivament aquest primer any de col·laboració amb els nous governs metropolitans i esperem continuar treballant conjuntament per aconseguir un entorn empresarial encara més dinàmic i competitiu", conclouen.

El moviment veïnal, en canvi, no es mostra tan benvolent amb les polítiques continuistes dels executius municipals i alerta que es comencen a veure augmentos en alguns impostos i taxes que "durant els últims anys s'havien mantingut estables". "Sabem que els impostos són necessaris, però també pensem que han de ser proporcionals", diu Carrasco. Es refereix a tributs com l'IBI, que, segons explica, en ciutats com Castelldefels, Gavà, Cornellà, Sant Boí o el Prat ja ha pujat entorn del 6% i això, en un context d'inflació, està creant "problemes a la població". També assenyala altres

"Seria bo que hi hagués un pas més decidit entre el discurs de la bondat de la col·laboració publicoprivada i la seva concreció", reclama Foment del Treball

"El Baix Besòs queda molt bé per fer campanya electoral, però a l'hora de governar s'oblida", diu Pepe Sánchez, de la Coordinadora Veïnal del Baix Besòs

impostos com la taxa de recollida d'escombraries que s'aplicarà a partir del 2025 i que, a ulls del president de FavBaix, "crearà un conflicte". "D'aquesta normativa, com sempre, ens n'assabentem quan ve el rebut domiciliat", diu per afegir que aquesta política de "fets consumats" porta a una menor implicació de la ciutadania que no hauria de fer estranya la baixa participació en les eleccions.

CONTRASTOS AL NORD

A l'altra banda de la metròpoli, les posicions són més enfrontades. Els empresaris de la Cambra de Comerç del Barcelonès Nord tenen bona sintonia amb els governs municipals. De fet, el nou president, Vicenç Hernández, està mantenint reunions amb els diferents alcaldes dels municipis de la zona i, segons asseguren des de l'organització, "la valoració d'aquestes trobades és molt positiva". "Les reunions estan sent molt productives i hi ha moltes ganes de col·laborar en diferents aspectes en funció de cada municipi, en benefici del teixit productiu i de les economies locals", diuen.

En canvi, el moviment veïnal no està gens content amb alguns dels ajuntaments. "Amb els nous governs, com amb els anteriors,

hem de tornar a picar pedra, perquè el Baix Besòs queda molt bé per fer campanya, però després s'oblida", afirma Pepe Sánchez, de la Coordinadora Veïnal del Baix Besòs. El desembre del 2022, els cinc ajuntaments del Barcelonès Nord (Badalona, Sant Adrià, Montcada, Santa Coloma i Barcelona) i el moviment veïnal van arribar a un gran pacte per abordar les problemàtiques més destacades que es viuen a la llera del Besòs. "Hem deixat un temps per veure si s'aplicava el compromís que havíem signat, però sorprendentment tothom ha baixat del vaixell després de les eleccions", diu Sánchez. "En campanya, les alcaldesses de Sant Adrià i Santa Coloma parlaven molt del Baix Besòs, però ara no hi són ni se les espera, i les úniques administracions que han aparegut són les de Montcada i Badalona", afegeix.

La coordinadora només manté el diàleg obert amb aquests dos ajuntaments. "Hem volgut anar representant el tema, però ens està costant suor i llàgrimes", conclou Sánchez.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Torna el conflicte a la Buenos Aires

» Veïns de Vallvidrera anuncien que tornaran a ocupar l'edifici el pròxim 18 de juliol per protegir-lo
 » La decisió arriba pel "silenci administratiu" que amenaça de nou la finca amb el projecte d'un hotel

URBANISME ▶ El futur de la Casa Buenos Aires torna a ser del tot incert i la situació ha fet un nou gir. I és que veïns de Vallvidrera han anunciat a través d'un manifest que tornaran a ocupar l'edifici emblemàtic perquè el futur de la finca "com a equipament públic d'habitatge està en greu perill".

Així, en el manifest els veïns denuncien la indiferència del nou equip municipal de Collboni. "Després de dos anys d'ocupació, d'una repressió que ha costat al jovent del barri gairebé 70.000 euros, de més de cinc anys de lluita als carrers i jutjats, de convèncer l'anterior equip de govern per expropiar la Buenos Aires per 4 milions d'euros, estem a punt de perdre la casa per la seva passivitat", lamenten al comunicat.

I és que cal recordar que fa un any la justícia va anul·lar "per defectes de forma" la modificació del Pla General Metropolità que permetia l'expropiació. Els veïns denuncien que des de llavors l'executiu de Collboni no s'ha reunit amb ells "ni ha pres cap mesura per corregir els defectes administratius advertits pel jutjat i que poden fer perdre la casa". És

per tot això que diuen que ocuparan la casa el 18 de juliol. La regidora Maria Eugènia Gay deia el passat mes de novembre, en una entrevista a *El Jardí* que el consistori havia d'esperar a saber els motius pels quals l'expropiació no es podia tirar endavant per posteriorment decidir si es presentava un recurs de cassació.

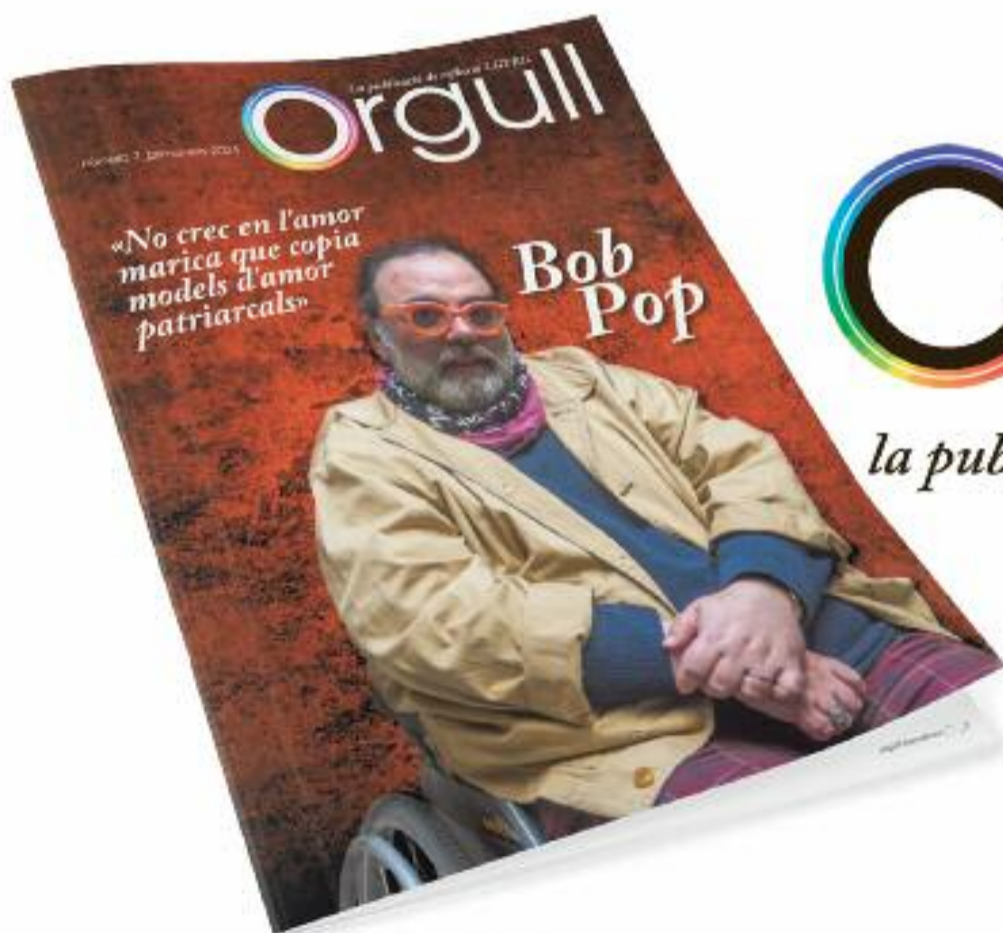
L'ORIGEN DEL CONFLICTE

El conflicte ja fa anys que cueja. El 2019, quan la Casa Buenos Aires feia set anys que estava tancada. La congregació dels Pares Paüls i el fons d'inversió London Private Company van firmar la venda per a construir-hi un hotel de luxe. Vallvidrera és un dels barris on el Pla Especial Urbanístic d'Allotjaments Turístics (PEUAT) permet l'obertura de nous establiments.

Arran de la notícia, el març del 2019 un grup de joves van ocupar l'espai que durant diverses dècades va ser la residència per a persones grans Llar Betània, propietat dels religiosos. Finalment, l'octubre del 2020 i després d'una llarga polèmica, l'immoble va ser desallotjat pels Mossos d'Esquadra.

El futur de la Casa Buenos Aires fa anys que arrossega polèmica i ha provocat diverses manifestacions. Fotos: ACN

Orgull
 la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

orgull.barcelona
 digital i revista en paper

Continua el desacord entre les associacions de comerciants per ampliar la campanya de festius amb les botigues obertes a les zones turístiques de la ciutat en el marc de la Copa Amèrica, ja que Barcelona Oberta hi està a favor i Barcelona Comerç en contra.

Els comerciants celebren l'èxit d'una Fira d'Estiu de rècord

VENDES ▶ Veïns i desenes de venedors de roba, complements, sabates, alimentació, coses per a la llar, objectes de regal i tota mena de serveis van trobar-se el passat 15 de juny a la sisena edició de la Fira d'Estiu del carrer Manuel de Falla.

El balanç de la cita comercial impulsada per l'Eix Sarrià és molt positiu i engresca els comerciants per a sumar-se a les properes fires als carrers del barri. "Va ser un molt bon dia per a veïns i venedors. El temps va acompanyar i els paradistes participants estan molt contents perquè ha sigut la fira de la zona baixa del barri on més productes s'han venut", detalla la dinamitzadora de l'Eix Sarrià, Mònica Pérez.

Molts paradistes van aprofitar el dia per a fer descomptes especials en els seus productes i donar a conèixer els seus negocis a tots els veïns que s'apropaven al carrer Manuel de Falla. Els més petits també van gaudir de la jornada amb un espai destinat

Clients i paradistes a la Fira d'Estiu d'enguany. Foto: Eix Sarrià

al públic infantil. Les diverses activitats de lleure que l'Eix va oferir a la mainada van fer que aquest espai tornés a ser un dels punts de major èxit.

INICIATIVES DE VALOR

La següent cita dels comerciants sarrianencs amb els carrers arribarà el 19 d'octubre amb la Fira

de Tardor. Abans, el 19 de setembre, es farà entrega dels premis de l'Eix Sarrià als botiguers i comerciants més destacats de l'any. "A la gent li encanta aquesta mena de fires i actes. Per al comerç és una oportunitat per a incrementar les vendes, exposar productes i dinamitzar els carrers del barri", destaca Pérez.

Els botiguers esperen una bona campanya de rebaixes

COMPRES ▶ La campanya de les rebaixes d'estiu ha començat oficialment aquest 1 de juliol i ho ha fet amb bones perspectives entre els comerciants. "Els indicadors apunten a una bona campanya", explica la directora de Pimec Comerç, Pilar Mínguez. L'associació creu que el "dinamisme econòmic" i la baixada dels tipus d'interès permetran a les famílies "tenir una mica més de recursos".

Així i tot, moltes botigues, especialment les de les grans marques, van avançar algunes set-

manes l'arrencada de les rebaixes per aconseguir atreure més clients. "Les rebaixes d'avui dia no són com les d'abans, quan estaven molt més regulades. Moltes botigues del petit comerç fan descomptes, però no podem competir en la mateixa lliga que els grans comerços", lamenta el president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig.

Per això, molts comerciants fan una crida a pactar el calendari de rebaixes. "Cal que ens posem d'acord sobre quan començar", demana Puig.

Una botiga de roba amb rebaixes. Foto: María Bélmez/ACN

CORPUS 2024

ALLÀ ON ENS NECESSITEN, OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

Caritas
Catalunya

Cultura de Barri

Eixample | Torna el Tangent

El Festival de les Arts de l'Eixample, el Tangent, viu aquest mes de juliol la seva vuitena edició amb setze propostes de música, dansa, teatre i circ en sis centres cívics.

Pantalles a la fresca als centres cívics

CINEMA ▶ El cicle Pantalla Barcelona de la Xarxa de Centres Cívics de la ciutat, impulsat per l'Institut de Cultura de Barcelona i amb la col·laboració de l'Acadèmia del Cinema Català, il·lumina entre el 25 de juny i el 25 de juliol dotze pantalles a l'aire lliure dels centres cívics amb un total de quaranta-cinc projeccions.

PRODUCCIONS RECENTS

Enguany es poden veure, entre d'altres, *20.000 especies de abejas*, d'Estibaliz Urresola; *Las buenas compañías*, dirigida per Sílvia Munt; *Loli Tormenta*, última pel·lícula d'Agustí Villaronga; *Suro*, de Mikel Gurrea; *Tadeo Jones 3*, d'Enrique Gato; *Te estoy amando locamente*, sota la direcció d'Alejandro Marín; *Upon entry*, a quatre mans entre Alejandro Rojas i Juan Sebastián Vásquez; i *Vasil*, dirigida per Avelina Prat. Les projeccions es faran en espais com, per exemple, la plaça de l'A-

teneu Fort Pienc (l'Eixample), a davant de Can Basté (Nou Barris), a la placeta de Can Clariana Cultural (Sant Andreu), a la plaça Meguidó de la Casa Grogà (Horta-Guinardó), als jardins del Clot d'en Salvi, a darrere del Josep Maria Trias i Peix (Les Corts), als jardins d'Elx, a tocar del Centre Cívic La Sagrera-La Barraca (Sant Andreu) i a l'interior d'illa de La Sedeta (Gràcia). Com a novetat, el passatge de Fructuós Gelabert, al costat de les Cotxeres de Sants (Sants-Montjuïc), s'incorpora aquest any a la iniciativa.

MÚSICA ABANS DEL FILM

Com en anteriors edicions, les sessions de cinema es complementen amb una selecció musical prèvia del productor i Dj Dani Kongo, que funciona com una banda sonora alternativa de cada film. L'entrada és gratuïta i no cal reservar localitats, tot i que hi ha aforament limitat.

La Barceloneta fa un homenatge a l'Escola del Mar

EXPOSICIÓ ▶ Del 22 de juny al 31 de juliol, la Casa de la Barceloneta 1761 ofereix l'exposició *Una escola a trenc d'onada. L'Escola del Mar de la Barceloneta (1921-1937)*. L'exhibició mostra la recerca històrica i arquitectònica que ha fet l'alumnat de l'institut Joan Salvat-Papasseit per construir una maqueta d'1,5 per 1,5 metres que representa l'Escola del Mar.

L'exposició inclou diferents explicacions sobre la importància d'aquesta escola que va estar situada a la Barceloneta i fotografies antigues, material escolar original i imatges del procés de desenvolupament del projecte.

La mostra inclou diferents explicacions sobre la importància de l'antiga Escola del Mar

Durant el procés, l'alumnat ha col·laborat amb diferents entitats del teixit associatiu del barri per construir la maqueta, com ara l'Ateneu de Fabricació-La Fàbrica del Sol i el Casal de Gent Gran Mediterrània.

UN ESPAI PLE D'HISTÒRIA

Situada al número 6 del carrer de Sant Carles, la Casa de la Barceloneta 1761 recupera la memòria històrica del barri, a més de posar en valor el patrimoni de la Barceloneta: des de la seva cultura popular fins a les expressions arquitectòniques i artístiques. L'entrada és gratuïta i es pot visitar els dimarts, dimecres, dijous i divendres de 10 h a 13 h i de 16 h a 20 h, i els dissabtes fins a les 14 h.

Dimecres de circ, teatre, música i màgia a La Cadena

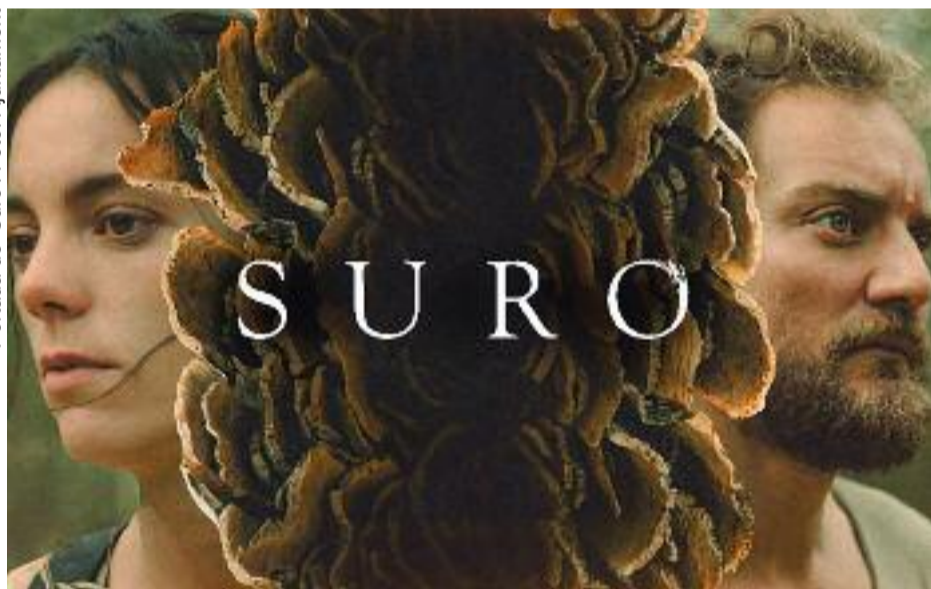
Foto: Insolits

ESPECTACLES ▶ Els dimecres de juliol i setembre s'omplen d'espectacles escènics de petit format al Parc de Can Sabaté. El Centre Cívic La Cadena, al barri de la Marina del Port, surt a l'exterior per viure unes tardes ben fresques. Per començar, el 3 de juliol a les 19 h arriba la companyia d'arts de carrer Insolits amb un *show* itinerant on un grapat de personatges extravagants miren de donar el millor servei possible als clients de l'Hotel Insolits.

El dia 10, la companyia Projecte Longanime presenta una versió del clàssic de Shakespeare *Macbeth*, una tragicomèdia visceral i esbojarrada viscuda per quatre pallassos. El dia 17, el grup vocal D-lirio, format per tres cantants apassionats per la música llatina d'arrel, ofereix una actuació amb molt de ritme. Barrejant subtils tocs de jazz amb les tres veus melòdiques, el trio crea una experiència musical rica i emotiva.

Tornant de vacances, el dia 4 de setembre podrem escoltar dos cors de La Joia de Montjuïc, mentre que el dia 18 el Mag Stigman tancarà la mostra amb un espectacle que combina la dansa moderna i els jocs malabars.

Portada de 'Suro'. Foto: Ajuntament

El barri de Navas viatja a la Jamaica musical durant quatre tardes d'aquest juliol

MÚSICA ▶ Fa més d'una dècada que, quan arriba l'estiu, el Centre Cívic Navas converteix la plaça de Ferran Reyes en l'epicentre musical del barri. Enguany, els concerts de juliol fan viatjar el públic fins a Jamaica per viure quatre tardes de ritmes pausats i dolços.

El primer espectacle té lloc el 4 de juliol a les 19 h i va a càrrec de la Jazz Big Band amb l'espectacle *Bibandinou*. La banda ofereix un repertori que inclou clàssics del jazz, temes moderns i arranjaments frescos. Al cap d'uns dies, l'11 de juliol, podrem gaudir de Corcs Drum & Organ, un duet format per Oriol Casas i Joan Sobrevalls, que interpreten amb una bateria i un orgue dels anys 70. Per altra

banda, els amants del *reggae* tenen una cita el dia 18 amb Maxx David, cantant i promotor musical camerunès d'origen francès resident a Barcelona. L'artista compon i escriu en anglès, francès, castellà, català i crioll jamaicà.

Finalment, el dia 25 s'ofereix una sessió de *sound system* a ritme de *reggae*, *rocksteady*, *dub* i molt més a mans de Rebelmadiq, que proposa un *sound system* artesanal que recupera l'esperit comunitari de la música d'arrel i caribenya tot compartint freqüències des dels seus altaveus de fusta autoconstruïts. Amb l'últim concert del cicle, la frontera entre escenari i públic es difumina repartint bones energies per a tot l'estiu.

Foto: X (@NavasCC)

Tennis | Tito Chávez i Carla Vázquez (CT Barcino), campions d'Espanya

Tito Chávez, jugador del CT Barcino, va proclamar-se campió d'Espanya Cadet després de vèncer Eudald González per 7-6(2) i 6-1, i va guanyar el doble amb González (6-3 i 6-4 contra Bellas i Villar). Carla Vázquez, tennista del club, es va coronar al doble femení amb Paola Piñera (contra Tolstova i Coromina per 6-1 i 6-3).

Un guió de pel·lícula ben real

» El CEJ l'Hospitalet de Judith Turrión, exjugadora del CBF Sarrià, puja a Lliga Femenina 2 amb èpica
 » "L'equip ha superat cada obstacle amb naturalitat", celebra l'entrenador del conjunt hospitalenc

Toni Delgado
SARRIÀ

L'esport és una mina d'històries interessants que, amb més o menys llicències imaginatives, han arribat a la pantalla gran, com *Jo, Tonya, Rush, Evasió o victòria o Carros de foc*. Si algú portés al cinema el relat de l'ascens del CEJ l'Hospitalet a la Lliga Femenina 2, és possible que una de les primeres escenes del segon acte es referís al 2 de desembre de 2023, quan l'equip, un dels favorits, va encaixar la tercera derrota en 11 jornades a la Bastida contra el Draft Gramenet (50-48).

"Sabíem que no podíem fallar més i que cada partit seria ja una final en una competició tan exigent com la Super Copa", encaixa Albert Raurell (Barcelona, 1996), tècnic ajudant. El CEJ l'Hospitalet va aparcar les expectatives externes i va centrar-se a treballar de valent, com no havia deixat de fer des del 21 d'agost, quan va començar els entrenaments amb només cinc jugadores. Entre lesions i assumptes personals o professionals, l'equip només ha pogut entrenar-se al complet en tres sessions durant la temporada.

El grup, però, no s'ha refugiat mai en cap excusa, i va reaccionar amb una convincent victòria al Poliesportiu Municipal les Planes contra l'AB Premià (73-58), en l'últim partit de 2023. Va ser el comiat de Sandra Chisom Emedolu, que va decidir marxar del club, igual que havia fet abans Lois Michelle Tarkanian. En el segon partit d'aquest any debutaria ja la neerlandesa Ciska Kollen.

Els imprevistos no descontentaven al CEJ l'Hospitalet, que va acumular 11 triomfs consecutius, fins que el 13 d'abril va caure contra el CB Igualada (61-54). Amb tres jornades per jugar-se, l'equip sumava dues victòries menys que el líder, un Draft Gramenet a qui guanyaria set dies després (59-47) i amb el premi doble de tenir els punts a favor en el duel particular.

UN MOMENT CLAU

"Per a mi un dels moments del curs és el triple que va llençar en l'últim sospir Laia Piñol, jugadora de l'AB Premià, en la penúltima cita. Si el tir entrava, ja no podríem guanyar la Super

Les jugadores, el cos tècnic i altres membres del CEJ l'Hospitalet celebren l'ascens a Lliga Femenina 2. Foto: CEJLH

Copa", recorda, emotiu, el gracienc Miki Molgosa (Barcelona, 1989), el primer entrenador, amb passat al Vedruna Gràcia, el CB Cornellà, el Barça CBS, el CN Sabadell o el Barça. "La pilota va entrar i va sortir dos cops del cercol... Quin patiment i quin descans!", intervén Raurell, el seu ajudant i amb qui havia coincidit al CB Grup Barna.

Tan sols quedava una jornada. El grup va fer els deures i va superar el Club Bàsquet Samà Vilanova (65-32), i l'endemà, el 5 de maig, es va reunir per veure des de la distància el Manresa CBF-

L'equip només s'ha pogut entrenar al complet en tres sessions durant el curs

Draft. Un triomf local feia campió de la Super Copa al CEJ l'Hospitalet i li atorgava un bitllet per a la fase d'ascens a la Lliga Femenina 2 sense haver de jugar i guanyar la Final a Quatre. L'ajut manresà es va produir (51-45) i el conjunt hospitalenc va veure com la seva persistència, amb 14 victòries en els darrers 15 matxs, tenia recompensa. Només havia estat líder en la segona jornada.

Ningú, tampoc l'Ensino B, el primer rival a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2 de Huelva, s'esperava un triomf galleg per 68-37. "Vam arribar-hi amb mol-

ta confiança i després d'uns entrenaments excel·lents, i, ahora, sense haver jugat cap partit en 18 dies. Ens va afectar molt que la posada en escena no fos gens bona", descriu Molgosa. Fa una pausa i, amb el seu discurs, ens ajuda a entendre una mica més quin paper té un entrenador: "En un altre context, en un matx tan desastrós, hauria fet molts retrets. No era, però, el moment d'actuar així, sinó d'animar i xocar les mans a les jugadores perquè necessitaven suport i confiança per a l'endemà".

Durant el dinar el grup estava destrossat. Eren conscients que havia estat el pitjor matx de la temporada i que quedarien eliminades en qualsevol triple empat a victòries al grup. "Miki, ara ens cal una bona migdiada, fer el cap net, prendre'ns unes cerveses després i agafar forces per preparar el partit contra el CB Aradeva Tenerife B. Si el guanyem, pujarem directes", va pronosticar l'Albert. Tothom va riure.

L'entrenador ajudant tenia "molt clar" que si assolien el somni seria "patint fins a l'últim segon". Mentre que Molgosa va voler revisar el camí recorregut, ple d'entrebancs superats: "Recordau què va passar quan vam perdre contra el CB Igualada? Vam completar el millor matx del curs contra el Draft. Quants triomfs vam aconseguir en les últimes 15 jornades, quan no podríem fallar? Som capaces de tornar-ho a repetir".

El 24 de maig el repte al Poli-deportiu Andrés Estrada de Huelva era majúscul, un CB Aradeva Tenerife B reforçat amb María Roters, María Luque, Ainhoa Negrín o Noelia Ibáñez, jugadores del primer equip de Lliga Femenina Challenge, la segona categoria estatal. "La resposta del grup va ser fer el millor partit de la temporada", celebra Molgosa.

La victòria, a la pròrroga i per 67-71, va tenir com a gran protagonista Paula Gili, exjugadora del Basket Almeda, com Ona Fuster, Judit Ortiz, Mariona Domínguez i Judith Turrión. "Vam

"De Judith Turrión en destacaria la defensa contra les aleres pivots rivals", exposa el tècnic

fitxar la Paula perquè sabíem que seria una peça clau en moments decisius. Necessitàvem que contra l'Aradeva fos el factor determinant i ho va ser. Me n'alegro molt per la Paula. És la nostra tercera etapa junts, després de la del Barça CBS i el CB Grup Barna", continua el primer entrenador, que va voler i poder muntar un equip quasi complet de basquetbolistes que coneixia molt bé perquè ja les havia entrenat.

L'endemà —el passat 25 de maig— al CEJ l'Hospitalet només li valia la victòria davant el Baloncesto Torredolones i per pujar

directe a Lliga Femenina 2 necessitava una derrota de l'Ensino B contra el CB Aradeva Tenerife B, que es va produir (72-85). Com es preveia, el matx contra el conjunt madrileny, que va arribar a tenir vuit punts d'avantatge en el tercer quart, va ser molt dur. L'heroïna va ser Judith Turrión: l'exjugadora del Bàsquet Femení Sant Adrià —com Emma Guiu— va anotar quatre triples sense error en sis minuts i mig, per sentenciar el partit (61-48) i imprimir el bitllet d'ascens a Lliga Femenina 2. Turrión també ha jugat al CBF Sarrià.

"De la Judith en destacaria també un triple i un dos més u contra l'Aradeva en un tram fonamental, i la seva gran defensa contra les 4, les aleres pivots rivals. Roters va sumar 50 punts en dos matxs, i cap contra nosaltres", detalla el primer entrenador.

Per a Molgosa, el grup ha superat cada obstacle "amb naturalitat". Sempre ha cregut i s'ha aixecat, sense egos ni excuses. "L'esport és una muntanya russa i veure alegres les persones que formen aquest club humil no té preu", afegeix.

"EN MIKI ÉS HONEST"

"En Miki és honest, treballador i incansable", intervén Raurell, que l'estiu passat tenia la idea de descansar un temps del bàsquet, l'esport que va començar a estimar com a jugador i tècnic al BAM (Bàsquet Ateneu Montserrat), de l'Escola Joan Pelegrí. També va jugar i entrenar al JAC Sants, i va dirigir a l'Escola Thau i el CB Grup Barna, i la seva última experiència a les banquetes havia estat al Barça CBS.

Una trucada del Miki el 15 d'agost de 2022 va canviar els plans de Raurell, que es va unir al projecte del CEJ l'Hospitalet. Molgosa retrata l'Albert com a "molt responsable, metòdic i compromès" i ja pensa en la pròxima temporada: "Vull que ens ho passem bé i competim a Lliga Femenina 2. Ara he d'analitzar els errors i els encerts del curs, i enraonar amb el club i les jugadores. A més, l'ajuntament ens ha promès que gaudirem d'una pista adequada".

"No crec en les casualitats. La sort que no havíem tingut a l'inici ens ha acompanyat en el tram final del curs. Hem rebut el premi a la nostra fe i persistència", resumeix Raurell, orgullós d'haver posat el seu granet de sorra en un guió de pel·lícula ben real.

No t'ho perdís

Foto: Palau Güell

Les Nits al Palau Güell

Amb l'estiu tornen les Nits al Palau Güell de Barcelona per oferir a tots els públics un conjunt de velades musicals al terrat d'aquest emblemàtic edifici modernista de la capital catalana. Fins al 25 de juliol, cada dijous a la nit hi haurà actuacions a càrrec de grups emergents del Taller de Músics del Raval, que oferiran una gran varietat d'estils musicals. L'entrada també inclou una visita exprés al Palau que dona a conèixer els espais més importants d'aquest edifici en el qual va viure la família Güell. Es tracta d'un immoble inscrit a la llista del Patrimoni Mundial per UNESCO des del 1984.

Famosos

La periodista i escriptora Pilar Rahola (Barcelona, 1958) ha guanyat el 57è Premi Prudenci Bertrana amb la novel·la històrica *Cornèlius, l'almogàver*. Es tracta d'un dels guardons literaris més prestigiosos a obres escrites en català. El jurat ha destacat la qualitat del llibre i del seu argument, que trasllada el lector al segle XIII i el fa viure les aventures èpiques d'un cavaller juntament amb personatges com Roger de Flor i Ramon Llull. Cal recordar que aquest no és l'únic premi de Rahola, ja que acumula altres reconeixements per novel·les anteriors i per la seva trajectòria no només en el món de l'escriptura, sinó també en el periodisme. També destaca per haver-se dedicat a la política, ja que va ser diputada d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) per Barcelona al Congrés, i per ser una cara coneguda de la televisió, en haver participat en diversos programes de gran audiència.

La fitxa

QUI ÉS? **P I L A R R A H O L A**

ÉS FAMOSA PER... **Ser una reconeguda periodista i escriptora**
També destaca per la seva trajectòria en política

QUÈ HA FET? **Ha rebut el Premi Prudenci Bertrana**
És un dels reconeixements més importants de la literatura catalana

A LES XARXES... **Felicitations pel guardó**
Els seus seguidors l'elogien per la qualitat de la seva novel·la

Llibres

Dos taüts negres i dos de blancs
Pep Coll

Aquest llibre narra la matança d'una família de masovers a Carreu l'any 1943, fet que va commocionar el Pallars Jussà. Amb tot, la notícia no es va donar a conèixer per la censura franquista i no ha estat fins ara que Pep Coll ha investigat els secrets d'aquest fet que va marcar la seva infantesa, ja que vivia a Pessonada, un poble proper.

Teatre

Tirant lo Blanc
Joan Arqué

Aquesta adaptació teatral sobre el clàssic literari de Joanot Martorell agafa els capítols més èpics de les aventures del cavaller en el seu llarg periple per tornar a casa, a Constantinoble, des de les costes del nord d'Àfrica. La història narra perills, amors i conflictes relacionats amb la religió cristiana. L'obra es pot veure al Teatre Romea de Barcelona fins al 4 d'agost.

Música

Cançons
Esperiti!

Es tracta del quart disc de llarga durada de l'artista Mau Boada, que deixa de banda l'estil dels àlbums anteriors basat en els jocs musicals per centrar-se en el format de la cançó amb lletra, melodia i una tornada. Col·laboren amb ell diversos músics d'estils diferents que fan d'aquest disc una obra totalment modernitzada i allunyada del que Boada feia abans.

Pelis i sèries

Gru 4. Mi villano favorito
Patrick Delage i Chris Renaud

És la quarta entrega de la pel·lícula protagonitzada pels famosos Minions. A la trama apareix un nou membre a la família, Gru Júnior, que sembla arribar amb el propòsit de ser un suplici per al seu pare. En aquest cas, Gru haurà de combinar el paper de pare amb el d'heroi i enfrontar-se a un nou enemic, cosa que obligarà la família a haver de fugir.

ESTILS DE VIDA

La manera correcta de prendre el sol

Foto: Freepik

DERMATOLOGIA

Un dels grans objectius de l'estiu és bronzear-se. Tot i les advertències sobre els perills de prendre el sol, les platges i els solàriums s'omplen cada dia a partir de l'arribada de l'estiu. Llavors, si per la raó que sigui no podem renunciar a prendre el sol, el millor és que el prenguem de la manera més segura possible.

La primera recomanació és fer servir adequadament el protector solar. Cal aplicar-lo abans de l'exposició al sol i renovar-lo sovint, sobretot després de cada bany. L'efecte lupa de les gotes d'aigua afavoreix les cremades solars i disminueix l'eficàcia dels protectors solars, tot i que siguin resistents a l'aigua.

Tingueu en compte que no només prenem el sol quan ens estirem sobre la tovallola. Si juguem, fem esport o simplement passem a l'aire lliure també ens estem bronzejant. Per tant, apliqueu-vos un foto protector sempre que passeu una estona fora. En aquests casos també heu de protegir-vos amb gorra i ulleres de sol amb vidres homologats.

Finalment, recordeu que els menors de tres anys no han de prendre el sol de cap manera, perquè la pell conserva la memòria de totes les radiacions rebudes durant la infància.

Les claus.....

HORARI

Posats a prendre el sol, cal evitar les hores més perjudicials: de les 12 a les 16 hores

LUPA

Cal assecat-se després del bany perquè l'efecte lupa de les gotes d'aigua afavoreix les cremades

LLEURE

A l'estiu prenem el sol en gairebé qualsevol activitat a l'aire lliure: cal protegir-se

MEMÒRIA

La pell conserva la memòria de totes les radiacions rebudes durant la infància

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es BIZUM al 33512

Envia SMS amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€*** 900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (30x60cm) 33€ Set d'urna (14 persones) 20€ Tenda de hivernacle (4x4m)

* Depèn del tipus de telèfon i de la tarifa. Els preus són orientatius i poden canviar sense previ avís. Els preus són orientatius i poden canviar sense previ avís. Els preus són orientatius i poden canviar sense previ avís. Els preus són orientatius i poden canviar sense previ avís.

UN ESTIU QUE VAL PER TRES

3cat

3

Cabràdio

